

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ ๑ รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค สภาพความเป็นเมือง สถานภาพ เพศและตัวแปรอิสระ

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนปฏิบัติการจริยธรรมทางบวกและปฏิบัติการจริยธรรมทางลบ

ก. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นคะแนนรวมของปฏิบัติการจริยธรรมทางบวกและปฏิบัติการจริยธรรมทางลบของกลุ่มตัวอย่างต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น เป็นรายพฤติกรรม

ข. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมทางบวกและปฏิบัติการจริยธรรมทางลบ ต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร เพศ ศาสนา สถานภาพ ภูมิภาค สภาพความเป็นเมือง และอาชีพหลักของครอบครัว ตามลำดับ

ค. ผลสรุปการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรม ต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปรต้น

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะขอใช้สัญลักษณ์แทนความหมายดังนี้

n คือ จำนวนผู้ตอบในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{x} คือ ค่าเฉลี่ย เลขคณิตของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรม

SD. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรม

F คือ ค่าสถิติทดสอบเอฟ ซึ่งหมายถึงอัตราส่วนของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (MSb) และความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MSw)

- F** คือ F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่างๆ
ขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
- คือ คะแนนปฏิบัติการจริยธรรมซึ่งอยู่ในช่วงจะมีปฏิบัติการจริยธรรมแน่ๆ
- คือ คะแนนปฏิบัติการจริยธรรมซึ่งอยู่ในช่วง อาจจะมี ปฏิบัติการจริยธรรม
- ... คือ คะแนนปฏิบัติการจริยธรรมซึ่งอยู่ในช่วง ไม่แน่ใจหรือตัดสินใจไม่ได้
- .. คือ คะแนนปฏิบัติการจริยธรรมซึ่งอยู่ในช่วง อาจจะไม่มีปฏิบัติการจริยธรรม
- . คือ คะแนนปฏิบัติการจริยธรรมซึ่งอยู่ในช่วง จะไม่มีปฏิบัติการจริยธรรมแน่ๆ
- *, **, *** คือ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕, .๐๑ และ .๐๐๑ ตามลำดับ
- ๑ ๒ ...X คือ กลุ่มประชากรที่มีปฏิบัติการจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ

ตอนที่ ๑ รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ครูและผู้บริหาร จากภูมิภาคต่างๆ ของ
ประเทศไทยจำนวน ๓,๐๐๐ คนนั้น เมื่อนำมาตรวจวัดมาตรวจสอบความถูกต้อง และสมบูรณ์พบว่า
ส่วนที่นำมาวิเคราะห์ได้มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๔๓๔ ฉบับ ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง
ที่ตอบมาตรวัดเหล่านี้ ดังแสดงในตารางที่ ๖ และตารางที่ ๗

ตารางที่ ๖ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริงจำแนกตามภูมิภาค สภาพความเป็นเมือง สถานภาพและเพศ

กรุงเทพมหานคร	สถานภาพ	นร.ป๖	นร.ม๓	นร.ม๕	ครู	ผู้บริหาร	รวม
	เพศ						
กรุงเทพมหานคร	ชาย	๒๖	๒๔	๒๔	๑๐	๒๑	๑๐๖
	หญิง	๓๔	๓๔	๓๖	๔๑	๓๐	๑๑๙
กรุงเทพมหานคร	ชาย	๓๑	๒๔	๒๕	๑๓	๒๔	๑๒๖
	หญิง	๒๔	๓๐	๓๔	๔๗	๓๑	๑๗๑
	รวม	๑๒๑	๑๑๘	๑๑๘	๑๑๑	๑๖๑	๕๘๐

ตารางที่ ๖ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริงจำแนกตามภูมิภาค สภาพความเป็นเมือง สถานภาพและ เพศ (ต่อ)

สถานภาพ	ภาคกลาง				อยุธยา				ชลบุรี				รวมทั้ง ภาค
	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้ง จังหวัด	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้ง จังหวัด			
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง				
นร. ป. ๖	๑๔	๑๖	๑๕	๑๔	๕๙	๑๒	๑๒	๑๔	๑๒	๕๔	๑๑๓		
นร.ม. ๓	๑๕	๑๕	๙	๒๑	๖๐	๑๖	๑๖	๑๖	๑๔	๖๒	๑๒๒		
นร. มศ. ๕	๑๗	๑๓	๑๓	๑๖	๕๙	๑๗	๑๓	๙	๒๑	๖๐	๑๑๙		
ครู	๗	๒๑	๑๓	๑๖	๕๗	๕	๒๖	๑๐	๑๙	๖๐	๑๑๗		
ผู้ปกครอง	๑๑	๑๕	๑๒	๑๔	๕๒	๖	๙	๑๑	๑๖	๔๒	๙๔		
รวม	๖๕	๘๐	๖๒	๘๑	๒๘๗	๕๖	๗๖	๖๔	๘๒	๒๗๘	๕๖๕		
รวมทั้งสองเขต	๑๔๔		๑๔๓			๑๓๒		๑๔๖					

สถานภาพ	ภาคเหนือ				เชียงใหม่				พิษณุโลก				รวมทั้ง ภาค
	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้ง จังหวัด	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้ง จังหวัด			
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง				
นร. ป. ๖	๑๓	๑๗	๑๘	๑๑	๕๙	๑๖	๑๘	๑๔	๑๖	๖๐	๑๑๙		
นร. ม. ๓	๑๐	๒๑	๑๓	๑๗	๖๑	๑๕	๑๔	๑๙	๑๐	๕๘	๑๒๐		
นร. มศ. ๕	๑๒	๑๗	๑๔	๑๑	๕๔	๗	๒๓	๒๑	๙	๖๐	๑๑๙		
ครู	๕	๒๕	๑๑	๑๙	๖๐	๖	๑๗	๑๓	๘	๔๔	๑๐๔		
ผู้ปกครอง	๘	๑๗	๒๐	๙	๕๔	๑๕	๑๑	๑๔	๑	๔๑	๙๕		
รวม	๔๘	๙๗	๘๑	๖๗	๒๙๓	๕๙	๘๐	๘๑	๔๔	๒๖๔	๕๕๗		
รวมทั้งสองเขต	๑๔๕		๑๔๘			๑๓๙		๑๒๕					

ตารางที่ ๖ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริงจำแนกตามภูมิภาค สถานความเป็นเมือง สถานภาพ และเพศ (ต่อ)

ภาคใต้	นครศรีธรรมราช					สงขลา				รวมทั้งภาค	
	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้งจังหวัด	อ.เมือง		อ.ชนบท			รวมทั้งจังหวัด
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นร. ป ๖	๑๓	๑๖	๑๗	๑๔	๖๐	๑๔	๑๑	๑๕	๑๔	๕๕	๑๑๕
นร. ม ๓	๑๗	๑๓	๘	๒๒	๖๐	๑๓	๑๗	๑๑	๑๗	๕๘	๑๑๘
นร.มศ. ๕	๔	๒๒	๑๓	๑๗	๖๑	๑๖	๑๓	๑๖	๑๔	๕๙	๑๒๐
ครู	๖	๒๔	๑๔	๑๖	๖๐	๕	๒๐	๑๑	๑๕	๕๕	๑๑๕
ผู้ปกครอง	๑๖	๑๓	๑๗	๑๓	๕๙	๑๓	๑๓	๑๗	๑๓	๕๖	๑๑๕
รวม	๖๑	๘๘	๖๙	๘๒	๓๐๐	๖๒	๗๔	๗๐	๗๗	๒๘๓	๕๘๓
รวมทั้งสองเพศ	๑๔๙		๑๕๑			๑๓๖		๑๔๗			

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	อุบลราชธานี				ขอนแก่น				รวมทั้งภาค		
	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้งจังหวัด	อ.เมือง		อ.ชนบท		รวมทั้งจังหวัด	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย			หญิง
นร. ป ๖	๑๔	๑๓	๑๔	๑๖	๕๗	๑๑	๑๘	๑๑	๑๘	๖๐	๑๑๗
นร. ม ๓	๑๕	๑๘	๑๕	๑๕	๖๓	๑๘	๑๒	๑๓	๑๖	๕๙	๑๒๒
นร.มศ. ๕	๑๗	๑๒	๑๘	๑๒	๕๙	๑๔	๑๖	๑๓	๑๓	๕๖	๑๑๕
ครู	๑๑	๑๒	๑๔	๑๐	๔๘	-	๑๐	๑๓	๑๔	๔๒	๙๐
ผู้ปกครอง	๑๒	๑๔	๑๓	๔	๔๓	๖	๕	๑๓	๔	๒๘	๗๑
รวม	๖๙	๖๙	๗๕	๕๗	๒๗๐	๔๙	๖๒	๖๓	๗๑	๒๔๕	๕๑๕
รวมทั้งสองเพศ	๑๓๘		๑๓๒			๑๑๑		๑๓๔			

ตารางที่ ๗. แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	การจำแนกประเภทของตัวแปรอิสระ	จำนวน	รวม
เพศ	ชาย	๑๒๗๓	๒๘๓๔
	หญิง	๑๕๕๑	
	ไม่ระบุ	๒๐	
ศาสนา	พุทธ	๒๗๕๓	๒๘๓๔
	คริสต์	๒๗	
	อิสลาม	๔๔	
	ไม่ระบุ	๒๐	
สถานภาพ	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๕๙๐	๒๘๓๔
	นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๓	๖๐๑	
	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕	๕๙๓	
	ครู	๕๔๑	
	ผู้ปกครอง	๕๐๒	
	ไม่ระบุ	๗	
ภูมิภาค	กรุงเทพมหานคร	๕๘๐	๒๘๓๔
	ภาคกลาง	๕๗๘	
	ภาคเหนือ	๕๖๑	
	ภาคใต้	๕๙๑	
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๕๒๔	

ตารางที่ ๗ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรอิสระ (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	การจำแนกประเภทของตัวแปรอิสระ	จำนวน	รวม
สภาพความเป็นเมือง	กรุงเทพมหานครชั้นใน	๒๘๓	๒๘๓๔
	กรุงเทพมหานครชั้นนอก	๒๘๗	
	อำเภอเมือง	๑๑๑๖	
	อำเภอชนบท	๑๑๓๘	
อาชีพหลักของครอบครัว	รับราชการ	๑๐๓๘	๒๘๓๔
	ใช้แรงงาน	๑๔๘	
	ธุรกิจการค้า	๗๓๓	
	ลูกจ้างเอกชน	๗๒๖	
	อื่นๆ	๑๓๕	

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนปฏิบัติการจริยธรรมทางบวกและปฏิบัติการจริยธรรมทางลบ

ก. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นปฏิบัติการจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างต่อพฤติกรรมต่อตนเอง
ของผู้อื่น เป็นรายพฤติกรรม

- คือ คะแนนปฏิบัติการจริยธรรมซึ่งอยู่ในช่วงจะมีปฏิบัติการจริยธรรมแน่ๆ
- คือ คะแนนปฏิบัติการจริยธรรมซึ่งอยู่ในช่วงอาจจะมีปฏิบัติการจริยธรรม
- ... คือ คะแนนปฏิบัติการจริยธรรมซึ่งอยู่ในช่วงไม่แน่ใจหรือตัดสินใจไม่ได้
- .. คือ คะแนนปฏิบัติการจริยธรรมซึ่งอยู่ในช่วงอาจจะไม่มีปฏิบัติการจริยธรรม
- . คือ คะแนนปฏิบัติการจริยธรรมซึ่งอยู่ในช่วงจะไม่มีปฏิบัติการจริยธรรมแน่ๆ

๑. ปฏิบัติการจริยธรรมทางบวก

กลุ่มตัวอย่างมีปฏิบัติการจริยธรรมทางบวกต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังปรากฏในตารางที่ ๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ มีขั้วมี เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนปฏิบัติการวิจัยธรรมทางบวกของกลุ่มตัวอย่างต่อพฤติกรรมตนเองของผู้อื่น (N=๒,๘๓๔)

พฤติกรรมตนเอง	เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย		
	\bar{X}	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%
ความขยันหมั่นเพียร	๒๓.๘๘	๒.๗๑	๒๓.๘๘ - ๒๔.๐๘
ความรู้ตัวไม่ประมาท	๒๓.๖๓	๓.๒๓	๒๓.๕๑ - ๒๓.๗๕
ความมีวินัยในตนเอง	๒๓.๕๗	๓.๑๒	๒๓.๕๕ - ๒๓.๖๘
การปรับปรุงตนเอง	๒๓.๓๘	๓.๓๘	๒๓.๒๕ - ๒๓.๕๑
การรักษาสุขภาพ	๒๓.๑๓	๓.๖๖	๒๒.๘๘ - ๒๓.๒๗
ความภาคภูมิใจในตนเอง	๒๒.๘๗	๓.๕๖	๒๒.๗๕ - ๒๒.๘๘
ความเชื่อมั่นในตนเอง	๒๑.๘๘	๔.๓๑	๒๑.๘๓ - ๒๒.๑๕
การสำรวจตนเอง	๒๑.๘๕	๔.๐๒	๒๑.๘๐ - ๒๒.๐๘
ความละเอียดใจ	๒๑.๘๔	๕.๓๘	๒๑.๗๕ - ๒๒.๑๕
การตั้งมาตรฐานตนเอง	๒๑.๘๘	๔.๒๘	๒๑.๗๒ - ๒๒.๐๕
ความพอใจในตนเอง	๒๑.๖๑	๔.๕๖	๒๑.๕๕ - ๒๑.๗๘
การระงับความอยาก	๒๐.๘๘	๕.๖๖	๒๐.๗๗ - ๒๑.๑๘
การให้รางวัลตนเอง	๒๐.๘๑	๕.๕๘	๒๐.๖๕ - ๒๐.๘๘
การปล่อยใจตนเอง	๒๐.๒๘	๕.๑๕	๒๐.๑๐ - ๒๐.๔๘
ความรู้สึกผิด	๑๘.๘๖	๖.๒๒	๑๘.๗๓ - ๒๐.๑๘
การลงโทษตนเอง	๑๘.๒๓	๖.๑๕	๑๘.๐๐ - ๑๘.๔๖
การให้คุณค่าตนเอง	๑๖.๗๕ ...	๖.๐๘	๑๖.๕๒ - ๑๖.๙๗
การปรุงแต่งร่างกาย	๑๖.๑๓ ...	๕.๘๑	๑๕.๘๑ - ๑๖.๓๕
การไม่ควบคุมอารมณ์	๑๕.๘๘ ...	๖.๖๓	๑๕.๖๕ - ๑๖.๑๕
การลุ่มหลงอบายมุข	๗.๓๑ .	๕.๐๘	๗.๑๖ - ๗.๔๖

..... จะมีปฏิริยาแน่ๆ
 ... ตัดสินใจไม่ได้

..... อาจจะมีปฏิริยา
 . จะไม่มีปฏิริยาแน่ๆ

จากตารางที่ ๘ จะเห็นได้ว่า

กลุ่มตัวอย่างจะมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวก แน่ๆ ต่อพฤติกรรมต่อตนเอง ๖ พฤติกรรม
เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ความขยันหมั่นเพียร ความรู้ตัวไม่ประมาท ความมีวินัย
ในตนเอง การปรับปรุงตนเอง การรักษาสุขภาพ ความภาคภูมิใจในตนเอง

กลุ่มตัวอย่างอาจจะมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกต่อพฤติกรรมต่อตนเอง ๑๐ พฤติกรรม
เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความเชื่อมั่นในตนเอง การสำรวจตนเอง ความละเอียดใจ
การตั้งมาตรฐานตนเอง ความพอใจในตนเอง การระงับความอยาก การให้รางวัลตนเอง
การปลอบใจตนเอง ความรู้สึกผิด การลงโทษตนเอง

กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจไม่ได้ว่าจะมีหรือไม่มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกต่อพฤติกรรมการ
ให้คุณค่าตนเอง การปรุงแต่งร่างกาย การไม่ควบคุมอารมณ์

กลุ่มตัวอย่างจะไม่มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกแน่ๆ ต่อพฤติกรรมการลุ่มหลงอบายมุข

๒. ปฏิริยาจริยธรรมทางลบ

กลุ่มตัวอย่างมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่น เรียงตามลำดับ
จากมากไปหาน้อย ดังปรากฏในตารางที่ ๙

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ มีชื่อย่อ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%

ของคะแนนปฏิบัติการทางลบของกลุ่มตัวอย่างต่อพฤติกรรมตนเองของผู้อื่น (N= ๒,๘๓๔)

พฤติกรรมตนเอง	เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย		
	\bar{X}	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%
การลุ่มหลงอบายมุข	๖๑.๔๙ ๐๐๐๐	๓.๖๒	๖๑.๓๖ - ๖๑.๖๓
การไม่ควบคุมอารมณ์	๗.๘๒ ๐๐๐	๓.๕๓	๗.๑๕ - ๗.๔๑
การปรุงแต่งร่างกาย	๖.๘๑ ๐๐	๓.๓๓	๖.๗๘ - ๗.๐๓
การให้คุณค่าตนเอง	๖.๘๓ ๐๐	๓.๓๖	๖.๗๑ - ๖.๙๖
การลงโทษตนเอง	๖.๑๔ ๐๐	๓.๓๑	๖.๐๒ - ๖.๒๖
ความรู้สึกลึกผิด	๕.๕๐ ๐๐	๓.๒๖	๕.๓๘ - ๕.๖๒
การปลอบใจตนเอง	๕.๓๘ ๐๐	๒.๙๕	๕.๒๗ - ๕.๔๙
การระงับความอยาก	๕.๒๖ ๐๐	๓.๑๖	๕.๑๔ - ๕.๓๗
การให้รางวัลตนเอง	๕.๐๘ ๐๐	๒.๗๒	๕.๐๘ - ๕.๑๘
ความพอใจในตนเอง	๔.๘๑ ๐๐	๒.๖๒	๔.๗๑ - ๔.๙๐
การสำรวจตนเอง	๔.๗๔ ๐๐	๒.๕๐	๔.๖๔ - ๔.๘๓
การตั้งมาตรฐานตนเอง	๔.๗๒ ๐๐	๒.๕๕	๔.๖๓ - ๔.๘๐
ความละเอียดใจ	๔.๗๒ ๐๐	๒.๙๓	๔.๖๒ - ๔.๘๓
ความเชื่อมั่นในตนเอง	๔.๗๑ ๐๐	๒.๕๕	๔.๖๑ - ๔.๘๐
ความภาคภูมิใจในตนเอง	๔.๔๑ ๐	๒.๓๔	๔.๓๓ - ๔.๔๙
การรักษาสุขภาพ	๔.๓๐ ๐	๒.๓๗	๔.๒๑ - ๔.๓๙
ความมีวินัยในตนเอง	๔.๑๖ ๐	๒.๒๘	๔.๐๘ - ๔.๒๕
การปรับปรุงตนเอง	๔.๑๕ ๐	๒.๒๒	๔.๐๗ - ๔.๒๓
ความรู้ตัวไม่ประมาท	๔.๐๘ ๐	๒.๒๘	๔.๐๐ - ๔.๑๗
ความขยันหมั่นเพียร	๓.๘๖ ๐	๒.๐๒	๓.๗๘ - ๓.๙๔

..... อาจจะมีปฏิกิริยา
..... อาจจะไม่ปฏิกิริยา

... ตัดสินใจไม่ได้
... จะไม่มีปฏิกิริยาแน่ๆ

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่า

กลุ่มตัวอย่างอาจจะมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรมการลุ่มหลงอบายมุข

กลุ่มตัวอย่างที่ตัดสินใจไม่ได้ว่าจะมีหรือไม่มีปฏิริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรมการ
ไม่ควบคุมอารมณ์

กลุ่มตัวอย่างอาจจะมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่น ๑๒
พฤติกรรมเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ การปรุงแต่งร่างกาย การให้คุณค่าตนเอง
การลงโทษตนเอง ความรู้สึกผิด การปลอบใจตนเอง การระงับความอยาก การให้รางวัล
ตนเอง ความพอใจในตนเอง การสำรวจตนเอง การตั้งมาตรฐานตนเอง ความละเอียดใจ
ความเชื่อมั่นในตนเอง

กลุ่มตัวอย่างจะไม่มีปฏิริยาจริยธรรมทางลบแน่ๆ ต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่น ๖
พฤติกรรมเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ความภาคภูมิใจในตนเอง การรักษาสุขภาพ
ความมีวินัยในตนเอง การปรับปรุงตนเอง ความรู้ตัวไม่ประมาท ความขยันหมั่นเพียร

ผลสรุปของปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและทางลบต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นดัง
ปรากฏในตารางที่ ๑๐

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ ปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองรายพฤติกรรม

ปฏิบัตินิติจริยธรรม	พฤติกรรมต่อตนเอง
<p>จะมีปฏิบัตินิติจริยธรรมทางบวกแน่ๆ จะไม่มีปฏิบัตินิติจริยธรรมทางลบแน่ๆ</p>	<p>ความขยันหมั่นเพียร ความรู้ตัวไม่ประมาท ความมีวินัยในตนเอง การปรับปรุงตนเอง การรักษาสุขภาพ ความภาคภูมิใจในตนเอง</p>
<p>อาจจะมีปฏิบัตินิติจริยธรรมทางบวก อาจจะไม่มีปฏิบัตินิติจริยธรรมทางลบ</p>	<p>ความเชื่อมั่นในตนเอง การสำรวจตนเอง ความละเอียดรอบคอบ การตั้งมาตรฐานตนเอง ความพอใจในตนเอง การระงับความอยาก การให้รางวัลตนเอง การปลอบใจตนเอง ความรู้สึกลึกซึ้ง การลงโทษตนเอง</p>
<p>ตัดสินใจไม่ได้ว่าจะมีหรือไม่มีปฏิบัตินิติ จริยธรรมทางบวก อาจจะไม่มีปฏิบัตินิติจริยธรรมทางลบ</p>	<p>การให้คุณค่าตนเอง การปรุงแต่งร่างกาย</p>
<p>ตัดสินใจไม่ได้ว่าจะมีหรือไม่มีปฏิบัตินิติ จริยธรรมทางบวกและทางลบ</p>	<p>การไม่ควบคุมอารมณ์</p>
<p>จะไม่มีปฏิบัตินิติจริยธรรมทางบวกแน่ๆ อาจจะไม่มีปฏิบัตินิติจริยธรรมทางลบ</p>	<p>การลุ่มหลงอบายมุข</p>

จากตารางที่ ๑๐. จะเห็นได้ว่า

กลุ่มตัวอย่างจะมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกแน่ๆ และจะไม่มีปฏิริยาจริยธรรมทางลบแน่ๆ ต่อพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียร ความรู้ตัวไม่ประมาท ความมีวินัยในตนเอง การปรับปรุงตนเอง การรักษาสุขภาพ ความภาคภูมิใจในตนเอง

กลุ่มตัวอย่างอาจจะมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและอาจจะมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรม ความเชื่อมั่นในตนเอง การสำรวจตนเอง ความละเอียดใจ การตั้งมาตรฐานตนเอง ความพอใจในตนเอง การระจับความอยาก การให้รางวัลตนเอง การปลอบใจตนเอง ความรู้สึกผิด การลงโทษตนเอง

กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจไม่ได้ว่าจะมีหรือไม่มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและอาจจะมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรม การให้คุณค่าตนเอง การปรุงแต่งร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจไม่ได้ว่าจะมีหรือไม่มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและทางลบต่อพฤติกรรมการไม่ควบคุมอารมณ์

กลุ่มตัวอย่างจะไม่มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกแน่ๆ และอาจจะมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรมการลุ่มหลงอบายมุข

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมทางบวก และปฏิบัติการจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรมตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปรอิสระดังนี้

๑. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร "เพศ" ดังปรากฏในตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ มีชัฒิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมตนเองของผู้อื่นจำแนกตามตัวแปร "เพศ"

พฤติกรรมตนเอง	ปฏิบัติการ	ชาย (n= ๑,๒๗๓)		หญิง (n= ๑,๕๔๑)		F
		X	S.D.	X	S.D.	
การระงับความอยาก	บวก	๒๐.๕๐	๕.๘๘	๒๑.๓๗	๕.๕๘	๑๔.๘๗ ***
	ลบ	๕.๕๐	๓.๓๓	๕.๐๔	๓.๐๐	๑๔.๘๘ ***
การไม่ควบคุมอารมณ์	บวก	๑๖.๓๒	๖.๖๒	๑๕.๕๕	๖.๖๓	๙.๕๐ **
	ลบ	๗.๑๖	๓.๕๘	๗.๓๙	๓.๕๙	๓.๐๓
ความรู้ตัวไม่ประมาท	บวก	๒๓.๕๖	๓.๕๕	๒๓.๗๗	๓.๐๓	๖.๕๓ *
	ลบ	๔.๑๒	๒.๓๕	๔.๐๔	๒.๒๐	< ๑
ความมีวินัยในตนเอง	บวก	๒๓.๕๘	๓.๒๔	๒๓.๖๖	๒.๙๙	๒.๓๔
	ลบ	๔.๑๕	๒.๓๐	๔.๑๖	๒.๒๖	< ๑
ความขยันหมั่นเพียร	บวก	๒๓.๙๒	๒.๗๑	๒๔.๐๔	๒.๗๒	๑.๒๘
	ลบ	๓.๙๐	๒.๐๗	๓.๘๒	๑.๙๖	๑.๑๓
ความพอใจในตนเอง	บวก	๒๑.๕๗	๔.๕๗	๒๑.๖๖	๔.๕๔	< ๑
	ลบ	๔.๘๒	๒.๖๐	๔.๗๘	๒.๖๓	< ๑
การตั้งมาตรฐานตนเอง	บวก	๒๑.๗๒	๔.๕๓	๒๒.๐๔	๔.๑๓	๓.๗๒
	ลบ	๔.๗๘	๒.๕๗	๔.๖๕	๒.๕๒	๑.๗๔
การลุ่มหลงอบายมุข	บวก	๗.๗๓	๔.๕๕	๖.๙๖	๓.๗๕	๒๕.๕๓ ***
	ลบ	๑๑.๕๒	๓.๖๕	๑๑.๕๖	๓.๖๐	๑.๑๐
การสำรวจตนเอง	บวก	๒๑.๙๙	๓.๙๕	๒๑.๙๒	๔.๐๘	< ๑
	ลบ	๔.๖๙	๒.๕๗	๔.๗๖	๒.๕๓	< ๑

* p < .๐๕

** p < .๐๑

*** p < .๐๐๑

ตารางที่ ๑๑ มีขลิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนปฏิกริยาจริยธรรมต่อพฤติกรรมตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "เพศ" (ต่อ)

พฤติกรรมตนเอง	ปฏิกริยา	ชาย (n= ๑,๒๗๓)		หญิง (n= ๑,๔๔๑)		F
		X	S.D.	X	S.D.	
การให้คุณค่าตนเอง	บวก	๓๗.๐๖	๖.๖๑๑	๑๖.๕๐	๖.๐๗	๕.๘๘*
	ลบ	๖.๘๒	๓.๔๑	๖.๘๕	๓.๓๗	<๑
ความภาคภูมิใจในตนเอง	บวก	๒๒.๘๐	๓.๕๘	๒๒.๘๕	๓.๕๓	<๑
	ลบ	๔.๓๕	๒.๒๕	๔.๔๕	๒.๔๐	๑.๑๗
ความเชื่อมั่นในตนเอง	บวก	๒๑.๘๔	๔.๕๖	๒๒.๐๖	๔.๑๘	<๑
	ลบ	๔.๗๔	๒.๖๑	๔.๖๖	๒.๕๐	<๑
ความรู้สึกผิด	บวก	๑๙.๕๔	๖.๕๘	๒๐.๓๒	๕.๙๘	๑๑.๐๖***
	ลบ	๕.๖๖	๓.๕๒	๕.๓๖	๓.๑๒	๕.๕๒*
ความละเอียดใจ	บวก	๒๑.๖๕	๕.๗๐	๒๒.๑๙	๕.๐๘	๗.๑๖**
	ลบ	๕.๘๑	๓.๐๔	๕.๖๔	๒.๘๓	๒.๓๖
การให้รางวัลตนเอง	บวก	๒๐.๘๘	๕.๕๘	๒๐.๗๙	๕.๕๒	<๑
	ลบ	๕.๐๖	๒.๖๙	๕.๐๙	๒.๗๔	<๑
การปลอบใจตนเอง	บวก	๒๐.๓๒	๕.๑๒	๒๐.๒๘	๕.๑๕	<๑
	ลบ	๕.๕๒	๒.๔๙	๕.๓๕	๒.๙๒	<๑
การลงโทษตนเอง	บวก	๑๗.๙๙	๖.๒๑	๑๘.๕๖	๖.๐๗	๓.๘๖*
	ลบ	๖.๒๖	๓.๓๙	๖.๐๓	๓.๒๓	๓.๕๐
การรักษาสุขภาพ	บวก	๒๓.๐๙	๓.๗๐	๒๓.๑๘	๓.๕๙	<๑
	ลบ	๕.๔๓	๒.๕๒	๕.๒๗	๒.๓๓	<๑
การปรุงแต่งร่างกาย	บวก	๑๕.๗๗	๕.๙๓	๑๖.๔๕	๕.๘๘	๙.๓๓**
	ลบ	๗.๑๒	๓.๓๑	๖.๗๓	๓.๓๕	๙.๖๐**
การปรับปรุงตนเอง	บวก	๒๓.๓๔	๓.๕๘	๒๓.๕๒	๓.๒๙	<๑
	ลบ	๕.๑๖	๒.๒๕	๕.๑๓	๒.๑๙	<๑

จากตารางที่ ๑๑ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและปฏิริยาจริยธรรมทางลบไม่แตกต่างกันมี ๑๑ พฤติกรรมคือ ความมีวินัยในตนเอง ความขยันหมั่นเพียร ความพอใจในตนเอง การตั้งมาตรฐานตนเอง การสำรวจตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง การให้รางวัลตนเอง การปลอบใจตนเอง การรักษาสุขภาพ และการปรับปรุงตนเอง

พฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและ/หรือมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบแตกต่างกัน (P < .๐๕ หรือน้อยกว่า) มี ๔ พฤติกรรมคือ การระงับความอยาก การไม่ควบคุมอารมณ์ ความรู้ตัวไม่ประมาท การลุ่มหลงอบายมุข การให้คุณค่าตนเอง ความรู้สึกผิด ความละอายใจ การลงโทษตนเอง และการปรุงแต่งร่างกาย

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีปฏิริยาจริยธรรมแตกต่างกันจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมที่กลุ่มชายมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกน้อยกว่ากลุ่มหญิง และมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบมากกว่า (หรือมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบไม่แตกต่างจาก) กลุ่มหญิงมี ๖ พฤติกรรมคือ การระงับความอยาก ความรู้สึกผิด การปรุงแต่งร่างกาย ความรู้ตัวไม่ประมาท ความละอายใจและการลงโทษตนเอง

พฤติกรรมที่กลุ่มหญิงมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกน้อยกว่ากลุ่มชายและมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบมากกว่า (หรือมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบไม่แตกต่างจาก) กลุ่มชายมีเพียง ๓ พฤติกรรมคือ การไม่ควบคุมอารมณ์ การลุ่มหลงอบายมุข และการให้คุณค่าตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร "ศาสนา" ซึ่งจำแนกเป็นศาสนาพุทธ(๑)

ศาสนาคริสต์(๒) และศาสนาอิสลาม(๓) ดังปรากฏตามตารางที่๑๒

ตารางที่๑๒ มีขัณมีเลขคณิต(\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีซีเชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "ศาสนา"

พฤติกรรมตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	พุทธ = ๑	คริสต์ = ๒	อิสลาม = ๓	F	Scheffe
			n=๑,๔๗๓	n= ๒๗	n= ๔๔		
การระงับความอยาก	บวก	\bar{X}	๒๑.๐๐	๑๘.๗๔	๒๐.๖๑	๒.๒๒	-
		S.D.	๕.๖๔	๖.๐๗	๖.๖๓		
	ลบ	\bar{X}	๕.๒๔	๕.๙๖	๕.๕๑.	<๑	-
		S.D.	๓.๑๖	๓.๒๖	๓.๖๗		
การไม่ควบคุมอารมณ์	บวก	\bar{X}	๑๕.๘๖	๑๕.๕๕	๑๘.๐๐	๒.๒๗	-
		S.D.	๖.๖๔	๖.๗๑	๖.๑๘		
	ลบ	\bar{X}	๗.๓๐	๗.๑๑	๖.๔๓	๑.๓๕	-
		S.D.	๓.๕๓	๓.๖๐	๓.๕๘		
ความรู้ตัวไม่ประมาท	บวก	\bar{X}	๒๓.๖๓	๒๓.๑๘	๒๔.๐๖	<๑	-
		S.D.	๓.๒๔	๓.๑๐	๒.๖๗		
	ลบ	\bar{X}	๔.๐๘	๔.๗๔	๓.๖๘	๑.๘๑	-
		S.D.	๒.๒๔	๒.๕๖	๑.๘๔		
ความมีวินัยในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๓.๕๗	๒๒.๘๑	๒๔.๐๘	๑.๕๓	-
		S.D.	๓.๑๓	๓.๖๘	๒.๑๒		
	ลบ	\bar{X}	๔.๑๖	๔.๗๔	๓.๖๔	๒.๐๕	-
		S.D.	๒.๒๕	๒.๓๘	๑.๓๕		
ความขยันหมั่นเพียร	บวก	\bar{X}	๒๓.๘๘	๒๓.๕๖	๒๔.๒๗	<๑	-
		S.D.	๒.๗๓	๑.๘๘	๒.๕๕		
	ลบ	\bar{X}	๓.๘๖	๔.๗๔	๓.๗๕	๒.๖๓	-
		S.D.	๒.๐๒	๒.๓๘	๑.๗๘		

ตารางที่ ๑๒ มีชกิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนปฏิบัติการ
จริยธรรมต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "ศาสนา" (ต่อ)

พฤติกรรมตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	พุทธ = ๑ n=๒,๔๗๓	คริสต์ = ๒ n=๒๗	อิสลาม = ๓ n=๔๔	F	Scheffe
ความพอใจในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๖๐	๒๐.๔๔	๒๒.๕๔	๑.๕๑	-
		S.D.	๔.๕๖	๔.๒๔	๔.๕๕		
	ลบ	\bar{X}	๔.๘๐	๕.๖๓	๔.๗๐	๑.๓๖	-
		S.D.	๒.๖๓	๒.๔๕	๒.๗๐		
การตั้งมาตรฐานตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๘๐	๒๐.๘๑	๒๑.๘๓	< ๑	-
		S.D.	๔.๒๖	๔.๖๑	๔.๖๘		
	ลบ	\bar{X}	๔.๗๒	๕.๐๔	๔.๖๘	< ๑	-
		S.D.	๒.๕๕	๒.๕๐	๒.๖๐		
การลุ่มหลงอบายมุข	บวก	\bar{X}	๗.๓๒	๗.๑๕	๖.๘๖	< ๑	-
		S.D.	๔.๑๑	๔.๐๔	๓.๘๖		
	ลบ	\bar{X}	๑๑.๕๐	๑๒.๐๔	๑๑.๕๒	< ๑	-
		S.D.	๓.๖๓	๓.๔๒	๓.๘๘		
การสำรวจตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๘๕	๒๑.๐๐	๒๒.๕๓	๑.๐๗	-
		S.D.	๔.๐๑	๔.๓๗	๔.๑๗		
	ลบ	\bar{X}	๔.๗๓	๕.๐๗	๔.๘๑	< ๑	-
		S.D.	๒.๔๘	๒.๕๑	๓.๑๐		
การให้คุณค่าตนเอง	บวก	\bar{X}	๑๖.๗๒	๑๗.๐๗	๑๗.๖๑	< ๑	-
		S.D.	๖.๑๐	๕.๑๗	๖.๔๘		
	ลบ	\bar{X}	๖.๘๕	๖.๘๘	๖.๗๐	< ๑	-
		S.D.	๓.๓๖	๓.๔๒	๓.๕๕		

ตารางที่ ๑๒ มีขั้วกลางเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟอของคแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "ศาสนา" (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	พหุคูณ			F	Scheffe
			๑ พุทธรูป n=๒๖, ๔๗๓	๒ คริสต์ n=๒๗	๓ อิสลาม n=๔๔		
ความภาคภูมิใจในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๒.๘๘	๒๑.๕๘	๒๓.๑๘	๑.๙๐	-
		S.D.	๓.๕๔	๕.๐๑	๓.๓๘		
	ลบ	\bar{X}	๔.๔๑	๔.๙๓	๔.๐๕	๑.๑๘	-
		S.D.	๒.๓๔	๓.๒๐	๑.๙๔		
ความเชื่อมั่นในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๘๘	๒๑.๖๓	๒๒.๗๕	< ๑	-
		S.D.	๔.๓๑	๓.๘๕	๔.๒๕		
	ลบ	\bar{X}	๔.๗๑	๕.๓๗	๔.๒๕	๑.๖๒	-
		S.D.	๒.๕๖	๒.๖๓	๒.๑๐		
ความรู้สึกลึกซึ้ง	บวก	\bar{X}	๑๙.๘๗	๒๐.๐๗	๒๐.๐๐	< ๑	-
		S.D.	๖.๒๒	๖.๕๖	๖.๒๕		
	ลบ	\bar{X}	๕.๕๑	๕.๔๘	๕.๔๑	< ๑	-
		S.D.	๓.๒๗	๓.๐๒	๓.๒๙		
ความละเอียดใจ	บวก	\bar{X}	๒๑.๙๖	๒๒.๑๑	๒๐.๗๐	๑.๒๐	-
		S.D.	๕.๓๖	๕.๓๒	๖.๘๙		
	ลบ	\bar{X}	๕.๗๑	๕.๐๗	๕.๒๙	๑.๐๔	-
		S.D.	๒.๙๒	๓.๓๕	๓.๕๖		
การให้รางวัลตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๐.๘๒	๑๗.๙๖	๒๑.๕๐	๕.๙๕**	๒ ๑ ๓
		S.D.	๕.๕๘	๕.๘๐	๕.๙๑		
	ลบ	\bar{X}	๕.๐๗	๖.๓๓	๕.๓๖	๓.๑๒*	๑ ๓ ๒
		S.D.	๒.๗๐	๓.๗๑	๓.๐๖		

*p < .๐๕ **p < .๐๑
 ก. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๒ มีขั้วมี เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ ของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "ศาสนา" (ต่อ)

พฤติกรรมของตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	พุทธ = ๑	คริสต์ = ๒	อิสลาม = ๓	F	Scheffe	
			n= ๒, ๔๗๓	n= ๒๗	n= ๔๔			
การปลอบใจตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๐.๓๒	๑๘.๙๖	๒๐.๔๑	< ๑	-	
		S.D.	๕.๑๑	๕.๙๖	๕.๗๓			
	ลบ	\bar{X}	๕.๓๙	๔.๕๙	๕.๕๗	๑.๐๖	-	
		S.D.	๒.๙๕	๒.๒๖	๓.๔๔			
	การลงโทษตนเอง	บวก	\bar{X}	๑๘.๒๐	๑๙.๕๒	๑๘.๙๑	< ๑	-
			S.D.	๖.๑๔	๕.๕๓	๖.๖๒		
ลบ		\bar{X}	๖.๑๔	๕.๖๗	๖.๕๕	< ๑	-	
		S.D.	๓.๓๑	๒.๘๔	๓.๘๒			
การรักษาสุขภาพ		บวก	\bar{X}	๒๓.๑๕	๒๒.๔๑	๒๒.๘๙	< ๑	-
			S.D.	๓.๖๓	๓.๖๐	๔.๖๘		
	ลบ	\bar{X}	๔.๓๐	๔.๑๕	๔.๔๘	< ๑	-	
		S.D.	๒.๓๗	๑.๙๙	๒.๕๐			
	การปรุงแต่งร่างกาย	บวก	\bar{X}	๑๖.๑๕	๑๕.๒๙	๑๕.๙๓	๑.๓๔	-
			S.D.	๕.๘๙	๖.๐๙	๖.๙๒		
ลบ		\bar{X}	๖.๙๐	๗.๗๔	๗.๓๒	๑.๑๘	-	
		S.D.	๓.๓๓	๓.๒๙	๓.๙๐			
การปรับปรุงตนเอง		บวก	\bar{X}	๒๓.๓๙	๒๒.๓๐	๒๓.๕๕	๑.๔๒	-
			S.D.	๓.๓๘	๔.๘๓	๓.๐๘		
	ลบ	\bar{X}	๔.๑๕	๔.๔๑	๔.๐๒	< ๑	-	
		S.D.	๒.๒๓	๒.๒๔	๑.๙๑			

จากตารางที่ ๑๒ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จะเห็นได้ว่า
กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาต่างกันมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและปฏิริยาจริยธรรมทางลบต่อพฤติกรรม
ต่อตนเองของผู้อื่นไม่แตกต่างกันในเกือบทุกพฤติกรรม ยกเว้นพฤติกรรมการให้รางวัลตนเอง
คนที่นับถือศาสนาคริสต์มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกน้อยกว่าและมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบมากกว่า
คนที่นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ($F < .0๕, .๐๑$ ตามลำดับ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร "สถานภาพ" ซึ่งจำแนกเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ครู และผู้ปกครอง ดังปรากฏในตารางที่ ๑ ตารางที่ ๑๓ มัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี เซฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการ จริยธรรมต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "สถานภาพ"

พฤติกรรมต่อตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	๑ นร.ป.๖ n=๕๙๐	๒ นร.ม.๓ n=๖๐๑	๓ นร.ม.๕ n=๕๙๓	๔ ครู n=๕๔๑	๕ ผปค. n=๕๐๒	ก F	ข Scheffe
การระงับ	บวก	\bar{X}	๑๘.๓๘	๒๐.๘๑	๒๑.๖๗	๒๑.๖๕	๒๑.๕๕	๑๗.๖๕***	๑ ๒ ๕ ๔ ๓
		S.D.	๖.๗๘	๕.๕๓	๕.๐๘	๔.๘๖	๕.๔๒		
ความอยาก	ลบ	\bar{X}	๖.๐๑	๕.๑๕	๕.๐๕	๔.๕๗	๕.๐๒	๑๑.๑๕***	๔ ๕ ๓ ๒ ๑
		S.D.	๓.๗๒	๓.๐๓	๒.๙๑	๒.๗๗	๓.๑๐		
การไม่ควบคุมอารมณ์	บวก	\bar{X}	๑๖.๘๘	๑๕.๘๓	๑๕.๗๔	๑๔.๐๕	๑๕.๘๗	๖.๑๕***	๔ ๓ ๒ ๕ ๑
		S.D.	๖.๘๗	๖.๔๓	๖.๖๔	๖.๔๗	๖.๖๑		
	ลบ	\bar{X}	๖.๙๒	๗.๒๕	๗.๔๒	๗.๔๘	๗.๓๘	๒.๓๖	-
		S.D.	๓.๗๔	๓.๔๒	๓.๕๕	๓.๓๑	๓.๕๗		
ความรู้ตัวไม่ประมาท	บวก	\bar{X}	๒๓.๒๘	๒๓.๕๕	๒๓.๗๗	๒๓.๗๓	๒๓.๘๕	๒.๘๓	-
		S.D.	๓.๖๗	๓.๓๐	๓.๑๕	๒.๙๗	๒.๙๑		
	ลบ	\bar{X}	๔.๑๔	๔.๑๐	๔.๑๓	๔.๐๕	๔.๐๑	< ๑	-
		S.D.	๒.๒๘	๒.๒๗	๒.๔๐	๒.๒๑	๒.๒๑		
ความมีวินัยในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๓.๑๘	๒๓.๕๘	๒๓.๗๘	๒๓.๖๘	๒๓.๖๒	๓.๒๗	-
		S.D.	๓.๕๒	๓.๐๗	๒.๙๓	๒.๘๑	๓.๑๐		
	ลบ	\bar{X}	๔.๓๐	๔.๑๕	๔.๑๓	๔.๑๖	๓.๘๘	๑.๓๘	-
		S.D.	๒.๔๔	๒.๓๓	๒.๓๒	๒.๑๖	๒.๐๘		

***p < .๐๐๑

- ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่๑๓ มีขัณมเลขคณิต(\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(F)และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตามตัวแปร"สถานภาพ"(ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ปฏิ- กิริยา	ค่า สถิติ	๑ นร.ป.๖ n= ๕๕๐	๒ นร.ม.๓ n= ๖๐๑	๓ นร.มศ.๕ n= ๕๕๓	๔ ครู n=๕๕๑	๕ ผปค. n= ๕๐๒	ก F	ข Scheffe
ความขยันหมั่นเพียร	บวก	\bar{X}	๒๓.๕๓	๒๓.๘๕	๒๔.๐๖	๒๓.๙๔	๒๔.๑๒	< ๑	-
		S.D.	๒.๗๕	๒.๘๕	๒.๖๑	๒.๗๗	๒.๕๒		
	ลบ	\bar{X}	๓.๘๕	๓.๙๓	๓.๘๓	๓.๙๓	๓.๗๘	< ๑	-
		S.D.	๑.๙๔	๒.๑๕	๒.๐๔	๒.๑๒	๑.๘๒		
ความพอใจในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๒๕	๒๑.๕๘	๒๑.๕๕	๒๑.๙๑	๒๑.๘๑	๑.๗๘	-
		S.D.	๔.๙๘	๔.๒๕	๔.๗๐	๔.๑๓	๔.๖๗		
	ลบ	\bar{X}	๔.๘๔	๔.๙๘	๔.๗๗	๔.๗๑	๔.๗๒	๑.๐๗	-
		S.D.	๒.๖๗	๒.๖๘	๒.๖๐	๒.๔๗	๒.๖๗		
การตั้งมาตรฐานตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๐.๘๙	๒๑.๘๒	๒๒.๐๑	๒๒.๖๐	๒๒.๑๘	๑๓.๐๕***	๑ ๒ ๓ ๔ ๕
		S.D.	๕.๐๕	๓.๙๙	๔.๒๔	๓.๔๒	๔.๒๘		
	ลบ	\bar{X}	๕.๐๕	๔.๘๓	๔.๖๑	๔.๔๗	๔.๖๓	๔.๕๗*	๔ ๓ ๔ ๒ ๑
		S.D.	๒.๘๒	๒.๔๘	๒.๔๙	๒.๓๒	๒.๕๗		
การจุ่มหลง	บวก	\bar{X}	๖.๒๑	๗.๓๔	๗.๖๘	๗.๘๕	๗.๕๓	๑๔.๙๘***	๑ ๒ ๔ ๓ ๔
		S.D.	๓.๒๑	๔.๐๔	๔.๔๐	๔.๒๑	๔.๓๑		
อบายมุข	ลบ	\bar{X}	๑๒.๓๘	๑๑.๖๒	๑๑.๑๓	๑๐.๗๕	๑๑.๕๓	๑๑.๖๔***	๔ ๓ ๔ ๒ ๑
		S.D.	๓.๖๒	๓.๕๓	๓.๕๘	๓.๕๔	๓.๖๗		

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$
 ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
 ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๓ มีขนิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "สถานภาพ" (ต่อ)

พฤติกรรม ของตนเอง	ปฏิ- กิริยา	ค่า สถิติ	๑ นร.ป.๖ n=๕๕๐	๒ นร.ม.๓ n=๖๐๑	๓ นร.มศ.๕ n=๕๕๓	๔ ครู n=๕๕๑	๕ ผปค. n=๕๐๒	ก F	ข Scheffe
การสำรวจ ตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๖๘	๒๑.๕๔๔	๒๓.๓๓	๒๒.๑๘	๒๒.๑๘	๕.๐๗*	<u>๒ ๑ ๔ ๕ ๓</u>
		S.D.	๔.๓๘	๔.๒๖	๓.๕๔	๓.๘๑	๔.๐๐		
	ลบ	\bar{X}	๔.๖๓	๔.๕๕	๔.๗๘	๔.๗๒	๔.๕๘	๑.๗๓	-
		S.D.	๒.๔๘	๒.๖๒	๒.๔๖	๒.๓๘	๒.๕๓		
การให้คุณค่า ตนเอง	บวก	\bar{X}	๑๕.๖๓	๑๖.๘๓	๑๗.๕๕	๑๗.๑๔	๑๖.๖๑	๘.๒๖**	<u>๑ ๔ ๒ ๔ ๓</u>
		S.D.	๖.๘๑	๕.๘๑	๕.๘๕	๕.๔๘	๖.๒๒		
	ลบ	\bar{X}	๗.๓๓	๖.๗๖	๖.๕๘	๖.๕๔	๖.๘๓	๕.๒๘*	<u>๔ ๓ ๒ ๕ ๑</u>
		S.D.	๓.๘๓	๓.๑๕	๓.๑๐	๓.๐๓	๓.๕๘		
ความภาคภูมิใจ ในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๓.๑๐	๒๒.๘๕	๒๓.๑๑	๒๒.๒๘	๒๒.๘๐	๕.๑๐*	<u>๔ ๒ ๕ ๓ ๑</u>
		S.D.	๓.๕๑	๓.๗๕	๓.๓๓	๓.๗๐	๓.๕๔		
	ลบ	\bar{X}	๔.๒๘	๔.๕๐	๔.๓๘	๔.๕๕	๔.๕๗	๑.๑๐	-
		S.D.	๒.๒๖	๒.๕๑	๒.๓๐	๒.๓๐	๒.๕๓		
ความเชื่อมั่น ในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๕๘	๒๑.๘๒	๒๒.๑๑	๒๒.๑๐	๒๒.๒๘	๒.๒๓	-
		S.D.	๔.๘๘	๔.๒๘	๔.๒๑	๓.๘๕	๔.๐๘		
	ลบ	\bar{X}	๔.๗๖	๔.๘๓	๔.๖๒	๔.๗๕	๔.๕๗	< ๑	-
		S.D.	๒.๗๑	๒.๖๕	๒.๕๔	๒.๓๘	๒.๕๕		

*p < .๐๕

**p < .๐๑

ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่างๆขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน

ข. กลุ่มตัวอย่างที่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๓ มีขนิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "สถานภาพ" (ต่อ)

พฤติกรรม ของตนเอง	ปฏิบัติ- กิจกรร สถิติ	ค่า สถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	ก	ข
			นร.ป.๖ n=๕๕๐	นร.ม.๓ n=๖๐๑	นร.มศ.๕ n=๕๕๓	ครู n=๕๔๑	ผปก. n=๕๐๒	F	Scheffe
ความรู้สึกลึกผิด	บวก \bar{X}		๑๘.๒๙	๑๘.๖๗	๒๐.๖๓	๒๐.๘๕	๒๐.๕๙	๑๗.๑๒***	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	S.D.		๗.๑๖	๖.๒๕	๕.๗๖	๕.๓๖	๕.๙๘		
	ลบ \bar{X}		๖.๒๑	๕.๕๘	๕.๒๓	๕.๑๒	๕.๓๑	๑๐.๖๗**	๔ ๓ ๕ ๒ ๑
	S.D.		๓.๗๘	๓.๒๐	๓.๐๐	๓.๘๒	๓.๒๖		
ความละเอียดใจ	บวก \bar{X}		๒๐.๒๐	๒๑.๖๖	๒๒.๘๙	๒๒.๗๙	๒๒.๒๙	๒๒.๑๐***	๑ ๒ ๕ ๔ ๓
	S.D.		๖.๖๓	๕.๖๓	๕.๕๙	๕.๑๖	๕.๐๘		
	ลบ \bar{X}		๕.๕๐	๕.๘๒	๕.๒๙	๕.๕๕	๕.๕๘	๑๖.๑๓***	๓ ๔ ๕ ๒ ๑
	S.D.		๓.๕๑	๒.๙๓	๒.๕๑	๒.๕๙	๒.๗๗		
การให้รางวัล ตนเอง	บวก \bar{X}		๒๑.๕๕	๒๐.๕๗	๒๐.๖๓	๒๐.๖๒	๒๐.๗๘	๓.๗๙**	๒ ๔ ๓ ๕ ๑
	S.D.		๕.๕๘	๕.๓๙	๕.๕๖	๕.๕๒	๕.๖๕		
	ลบ \bar{X}		๕.๘๘	๕.๒๙	๕.๒๒	๕.๙๙	๕.๙๙	๒.๒๗	-
	S.D.		๒.๗๓	๒.๘๑	๒.๘๖	๒.๕๙	๒.๖๓		
การปลอบใจ ตนเอง	บวก \bar{X}		๑๙.๒๐	๒๐.๕๘	๒๐.๘๕	๒๐.๓๑	๒๐.๕๙	๙.๕๒**	๑ ๔ ๒ ๕ ๓
	S.D.		๖.๐๘	๕.๖๙	๕.๘๘	๕.๕๖	๕.๑๗		
	ลบ \bar{X}		๖.๐๑	๕.๒๕	๕.๓๓	๕.๒๙	๕.๙๘	๙.๖๕**	๕ ๒ ๔ ๓ ๑
	S.D.		๓.๕๙	๒.๗๖	๒.๙๖	๒.๖๕	๒.๖๕		

**p < .๐๑

***p < .๐๐๑

ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่างๆขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน

ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๓ มัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรม ของตน	ปฏิบัติ กิจกรร ม	ค่า สถิติ	๑ นร.ป.๖ n=๕๕๐	๒ นร.ม.๓ n=๖๐๑	๓ นร.มศ.๕ n=๕๕๓	๔ ครู n=๕๕๑	๕ ผปค. n=๕๐๒	ก F	ข Scheffe
การลงโทษ ตนเอง	บวก \bar{X}		๑๖.๘๖	๑๘.๕๕	๑๘.๕๙	๑๘.๘๗	๑๘.๖๘๗	๘.๒๐**	๑ ๔ ๒ ๓ ๕
	S.D.		๖.๘๘	๕.๘๗	๕.๘๕	๕.๓๘	๖.๑๖		
การรักขา สุขภาพ	ลบ \bar{X}		๖.๗๕	๕.๘๘	๖.๐๕	๕.๘๕	๕.๘๘	๖.๘๓**	๔ ๒ ๕ ๓ ๑
	S.D.		๓.๘๒	๓.๐๙	๓.๒๔	๒.๘๑	๓.๓๘		
การปรุงแต่ง ร่างกาย	บวก \bar{X}		๒๓.๑๘	๒๒.๙๖	๒๓.๒๑	๒๓.๑๕	๒๓.๑๘	< ๑	-
	S.D.		๓.๖๗	๓.๗๓	๓.๕๘	๓.๕๓	๓.๘๐		
การปรับปรุง ตนเอง	ลบ \bar{X}		๔.๒๙	๔.๔๙	๔.๒๙	๔.๒๘	๔.๑๑	๑.๘๖	-
	S.D.		๒.๔๐	๒.๔๕	๒.๓๖	๒.๓๑	๒.๓๐		
การปรับปรุง ร่างกาย	บวก \bar{X}		๑๕.๑๔	๑๕.๑๖	๑๕.๙๗	๑๗.๘๘	๑๖.๖๒	๒๓.๓๓***	๑ ๒ ๓ ๕ ๔
	S.D.		๖.๕๗	๕.๖๘	๕.๓๙	๕.๒๑	๖.๑๑		
การปรับปรุง ตนเอง	ลบ \bar{X}		๗.๓๑	๗.๔๑	๖.๘๙	๕.๙๗	๖.๘๘	๑๖.๖๕***	๔ ๕ ๓ ๑ ๒
	S.D.		๓.๖๘	๓.๒๑	๓.๒๔	๒.๗๘	๓.๔๗		
การปรับปรุง ตนเอง	บวก \bar{X}		๒๓.๙๓	๒๒.๕๖	๒๓.๖๔	๒๓.๔๑	๒๓.๓๘	๓.๖๗	-
	S.D.		๓.๘๖	๓.๑๑	๓.๐๙	๓.๓๒	๓.๕๐		
การปรับปรุง ตนเอง	ลบ \bar{X}		๔.๕๒	๕.๑๗	๔.๐๖	๔.๐๔	๔.๐๓	๓.๐๘	-
	S.D.		๒.๕๐	๒.๒๓	๒.๐๖	๒.๐๙	๒.๑๖		

**p < .๐๑

***p < .๐๐๑

- ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือ เส้นตรง เดียวกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๑๓ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นในกลุ่มตัวอย่างสถานภาพต่างกันมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและปฏิริยาจริยธรรมทางลบไม่แตกต่างกันมี ๗ พฤติกรรมคือ ความรู้ตัวไม่ประมาท ความมีวินัยในตนเอง ความขยันหมั่นเพียร ความพอใจในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง การรักษาสุขภาพและการปรับปรุงตนเอง

พฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นในกลุ่มตัวอย่างสถานภาพต่างกันมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและ/หรือมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบแตกต่างกัน ($P < .05$ หรือน้อยกว่า) มี ๑๓ พฤติกรรมกล่าวคือการระงับความอยาก การไม่ควบคุมอารมณ์ การตั้งมาตรฐานตนเอง การลุ่มหลงอบายมุข การสำรวจตนเอง การให้คุณค่าตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความรู้สึกผิด ความละอายใจ การให้รางวัลตนเอง การปลอบใจตนเอง การลงโทษตนเองและการปรุงแต่งกาย

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีปฏิริยาจริยธรรมแตกต่างกันจะเห็นได้ว่า โดยส่วนใหญ่ักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกน้อยกว่า และมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบมากกว่าบุคคลอื่น ครูมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกมากกว่าและ/หรือมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบมากกว่าบุคคลอื่น ดังจะเห็นได้จากพฤติกรรมการตั้งมาตรฐานตนเอง การให้คุณค่าตนเอง ความรู้สึกผิด ความละอายใจ และการปรุงแต่งร่างกาย

นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกค่อนข้างน้อยและ/หรือมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบค่อนข้างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ครู และผู้ปกครอง ดังในพฤติกรรมการตั้งมาตรฐานตนเอง การลุ่มหลงอบายมุขการสำรวจตนเอง ความรู้สึกผิด ความละอายใจ การให้รางวัลตนเองและการปรุงแต่งร่างกาย

ในพฤติกรรมการไม่ควบคุมอารมณ์และความภาคภูมิใจในตนเอง ครูมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกน้อยกว่าบุคคลอื่นแต่มีปฏิริยาจริยธรรมทางลบไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น และในพฤติกรรมการลุ่มหลงอบายมุข นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกน้อยกว่าและทางลบมากกว่าบุคคลอื่น

๔. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร "ภูมิภาค" ซึ่งจำแนกเป็นกรุงเทพมหานคร(๑) ภาคกลาง(๒) ภาคเหนือ(๓) ภาคใต้(๔) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(๕) ดังปรากฏในตารางที่๑๔ ตารางที่๑๔ มีขนิมเลขคณิต(\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการ จริยธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "ภูมิภาค"

พฤติกรรม ต่อตนเอง	ปฏิบัติ กริยา	ค่า สถิติ	๑ กทม. n= ๕๘๐	๒ กลาง n= ๕๗๘	๓ เหนือ n= ๕๖๑	๔ ใต้ n= ๕๕๑	๕ ตอ.น. n=๕๒๔	ก F	ข Scheffe
การระงับ	บวก	\bar{X}	๒๑.๘๑	๒๐.๗๔	๒๑.๐๘	๒๑.๒๙	๑๙.๘๖	๙.๐๙**	๕ ๒ ๓ ๔ ๑
ความอยาก		S.D.	๕.๐๕	๕.๖๙	๕.๖๓	๕.๘๔	๕.๙๒		
	ลบ	\bar{X}	๔.๖๓	๕.๔๓	๕.๒๒	๕.๑๐	๕.๘๗	๑๒.๑๒***	๑ ๔ ๓ ๒ ๕
		S.D.	๒.๗๒	๓.๒๙	๓.๐๕	๓.๓๑	๓.๒๘		
การไม่ควบคุม	บวก	\bar{X}	๑๖.๒๘	๑๕.๗๔	๑๕.๖๔	๑๖.๒๐	๑๕.๕๕	๑.๔๕	-
อารมณ์		S.D.	๖.๕๕๕	๖.๕๕	๖.๕๗	๗.๐๘	๖.๓๔		
	ลบ	\bar{X}	๗.๐๕	๗.๕๖	๗.๓๒	๗.๑๒	๗.๔๙	๑.๘๕	-
		S.D.	๓.๕๖	๓.๔๙	๓.๕๑	๓.๗๘	๓.๕๖		
ความรู้ตัว	บวก	\bar{X}	๒๓.๙๖	๒๓.๕๙	๒๓.๕๑	๒๔.๓๖	๒๒.๘๒	๑๘.๗๘***	๕ ๓ ๒ ๑ ๔
ไม่ประมาท		S.D.	๒.๖๔	๓.๒๕	๓.๓๖	๒.๐๕	๔.๓๓		
	ลบ	\bar{X}	๓.๖๙	๓.๓๙	๔.๑๗	๓.๕๗	๔.๖๗	๒๔.๐๑***	๔ ๑ ๓ ๒ ๕
		S.D.	๑.๘๙	๒.๕๙	๒.๒๔	๑.๕๓	๒.๗๙		
ความมีวินัย	บวก	\bar{X}	๒๓.๘๘	๒๓.๓๙	๒๓.๕๐	๒๔.๑๓	๒๒.๘๗	๑๓.๔๙***	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
ในตนเอง		S.D.	๒.๖๔	๓.๒๒	๒.๙๙	๒.๑๓	๔.๒๓		
	ลบ	\bar{X}	๓.๗๗	๔.๓๔	๔.๓๐	๓.๖๙	๔.๗๗	๒๑.๙๗***	๔ ๑ ๓ ๒ ๕
		S.D.	๑.๘๕	๒.๕๕	๒.๓๓	๑.๖๔	๒.๘๔		

p < .๐๑ *p < .๐๐๑
 ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็น
 เอกพันธ์ของความแปรปรวน
 ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๔ มีขนิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแบ่ง "ภูมิภาค" (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ภูมิภาค	ค่าสถิติ	๑ กทม. n=๕๕๐	๒ กลาง n=๕๗๘	๓ เหนือ n=๕๖๑	๔ ใต้ n=๕๙๑	๕ ตอน.น. n=๕๒๔	ก F	ข Scheffe
ความขยันหมั่นเพียร	บวก	\bar{X}	๒๔.๒๙	๒๓.๘๑	๒๓.๙๖	๒๔.๕๙	๒๓.๑๙	***	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
	ลบ	SD	๒.๒๗	๒.๙๕	๒.๔๘	๑.๑๙	๓.๙๐		
ความพอใจในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๘๔	๒๑.๓๖	๒๑.๒๖	๒๒.๖๑	๒๐.๘๖	***	๕ ๓ ๒ ๑ ๔
	ลบ	SD	๔.๕๓	๔.๖๘	๔.๕๐	๔.๑๐	๔.๘๓		
การตั้งมาตรฐานตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๒.๒๔	๒๑.๕๖	๒๑.๘๔	๒๒.๖๒	๒๑.๐๓	***	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
	ลบ	SD	๔.๐๘	๔.๓๐	๔.๐๖	๓.๘๗	๔.๙๒		
การลุ่มหลงอบายมุข	บวก	\bar{X}	๗.๒๘	๗.๔๕	๖.๙๘	๖.๗๙	๘.๑๑	**	๕ ๓ ๑ ๒ ๔
	ลบ	SD	๓.๙๘	๔.๒๓	๓.๗๓	๓.๗๗	๔.๖๓		
รวม	บวก	\bar{X}	๑๑.๕๒	๑๑.๓๑	๑๑.๕๒	๑๒.๒๖	๑๐.๘๙	***	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
	ลบ	SD	๓.๕๕	๓.๖๓	๓.๖๖	๓.๓๘	๓.๗๙		

** P < .๐๑ ***P < .๐๐๑

- ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๔ มีขั้วมีเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการ จริยธรรมต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "ภูมิภาค" (ต่อ)

พฤติกรรม ต่อตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่า สถิติ	๑ กทม. n=๕๘๐	๒ กลาง n=๕๗๘	๓ เหนือ n=๕๖๑	๔ ใต้ n=๕๙๑	๕ ตอ.น. n=๕๒๔	ก F	ข Scheffe
การสำรวจ ตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๘๗	๒๑.๖๕	๒๑.๗๙	๒๒.๘๘	๒๑.๓๖	*** ๑๑.๘๘	<u>๕ ๒ ๓ ๑ ๔</u>
		SD.	๓.๘๔	๔.๒๒	๓.๘๖	๓.๓๙	๔.๕๑		
	ลบ	\bar{X}	๔.๔๗	๔.๐๑	๔.๘๖	๔.๒๒	๕.๑๘	*** ๑๔.๔๙	<u>๔ ๑ ๓ ๒ ๕</u>
		SD.	๒.๓๑	๒.๖๕	๒.๔๖	๒.๑๐	๒.๘๕		
การให้ ค่าตนเอง	บวก	\bar{X}	๑๖.๗๑	๑๖.๕๒	๑๖.๗๗	๑๖.๕๖	๑๗.๒๒	๑.๑๔	-
		SD.	๖.๑๑	๕.๘๘	๕.๘๘	๖.๕๙	๕.๙๑		
	ลบ	\bar{X}	๖.๖๘	๗.๑๔	๖.๕๙	๗.๐๓	๖.๖๙	๓.๐๕	-
		SD.	๓.๓๔	๓.๔๑	๓.๐๙	๓.๖๘	๓.๒๑		
ความภาคภูมิใจ ในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๓.๑๑	๒๒.๗๑	๒๒.๗๕	๒๓.๔๗	๒๒.๒๕	** ๙.๔๒	<u>๕ ๒ ๓ ๑ ๔</u>
		SD.	๓.๑๗	๓.๗๑	๓.๕๕	๒.๙๖	๔.๒๕		
	ลบ	\bar{X}	๔.๐๖	๔.๕๗	๔.๕๖	๔.๐๒	๔.๙๑	*** ๑๕.๐๒	<u>๔ ๑ ๓ ๒ ๕</u>
		SD.	๒.๑๑	๒.๔๔	๒.๓๖	๑.๙๕	๒.๖๙		
ความเชื่อมั่น ในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๒.๔๘	๒๑.๕๗	๒๑.๖๖	๒๒.๙๕	๒๑.๒๐	*** ๑๖.๐๙	<u>๕ ๒ ๓ ๑ ๔</u>
		SD.	๓.๙๖	๔.๕๔	๔.๕๙	๓.๖๖	๔.๖๔		
	ลบ	\bar{X}	๔.๒๓	๔.๙๙	๔.๙๗	๔.๒๔	๕.๑๕	*** ๑๗.๖๓	<u>๑ ๔ ๕ ๒ ๓</u>
		SD.	๒.๑๖	๒.๗๕	๒.๗๕	๒.๒๑	๒.๗๑		

P < .๐๑ *P < .๐๐๑

- ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือ เส้นตรง เดียวกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๔ มีขนิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "ภูมิภาค" (ต่อ)

พฤติกรรม ต่อตนเอง	ปฏิ กริยา	ค่า สถิติ	๑ กทม. n=๕๘๐	๒ กลาง n=๕๗๘	๓ เหนือ n=๕๖๑	๔ ใต้ n=๕๕๑	๕ ตอน. n=๕๒๔	ก F	ข Scheffe
ความรู้สึก ผิด	บวก	\bar{X}	๒๐.๔๗	๑๙.๗๗	๑๙.๙๙	๒๐.๔๐	๑๙.๑๐	**	๕ ๒ ๓ ๔ ๑
		SD.	๖.๐๔	๖.๒๘	๖.๐๖	๖.๓๔	๖.๒๘		
	ลบ	\bar{X}	๕.๑๔	๕.๕๐	๕.๖๑	๕.๓๔	๕.๙๗	***	๑ ๔ ๒ ๓ ๕
		SD.	๓.๑๑	๓.๑๗	๓.๒๐	๓.๔๔	๓.๒๙		
ความละเอียด ใจ	บวก	\bar{X}	๒๒.๔๘	๒๑.๕๑	๒๑.๗๘	๒๒.๕๙	๒๑.๒๔	**	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
		SD.	๕.๑๐	๕.๖๘	๕.๒๘	๕.๐๙	๕.๖๖		
	ลบ	\bar{X}	๔.๔๐	๔.๐๔	๔.๗๒	๔.๔๔	๕.๐๗	**	๑ ๔ ๓ ๒ ๕
		SD.	๒.๗๐	๓.๑๖	๒.๗๔	๒.๘๙	๓.๐๔		
การให้รางวัล ตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๑๙	๒๐.๔๙	๒๐.๘๓.๒๑.๓๓	๒๐.๑๔	๒๐.๑๔	***	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
		SD.	๔.๓๓	๔.๖๔	๔.๕๖	๔.๒๗	๔.๗๒		
	ลบ	\bar{X}	๔.๖๓	๕.๓๔	๕.๒๒	๕.๗๖	๕.๕๐	***	๑ ๔ ๓ ๒ ๕
		SD.	๒.๔๓	๒.๙๔	๒.๗๒	๒.๕๔	๒.๘๔		
การปลอบใจ ตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๐.๖๓	๒๐.๐๔	๒๐.๓๕	๒๐.๖๙	๑๙.๗๐	**	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
		SD.	๕.๐๔	๕.๒๑	๕.๘๙	๕.๓๒	๕.๑๗		
	ลบ	\bar{X}	๔.๘๖	๕.๕๙	๕.๔๒	๕.๒๐	๕.๙๐	**	๑ ๔ ๓ ๒ ๕
		SD.	๒.๗๒	๒.๙๙	๒.๗๖	๒.๕๙	๓.๑๙		

P < .๐๑ *P < .๐๐๑

- ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญเนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๔ มีขั้วเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการจิวยธรรมต่อพฤติกรรมตนเองของผู้อื่นจำแนกตามตัวแปร "ภูมิภาค" (ต่อ)

พฤติกรรมตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	๑ กทม. n=๕๕๐	๒ กลาง n=๕๗๘	๓ เหนือ n=๕๖๑	๔ ใต้ n=๕๕๑	๕ ตอ.น. n=๕๒๔	ก F	ข Scheffe
การลงโทษตนเอง	บวก	\bar{X}	๑๙.๐๒	๑๙.๐๘	๑๙.๒๐	๑๘.๐๘	๑๗.๗๐	๓.๕๕	-
	ลบ	\bar{X}	๕.๖๓	๖.๓๐	๖.๐๘	๖.๒๔	๖.๔๖	๕.๒๐*	๑ ๓ ๔ ๒ ๕
การรักษาสุขภาพ	บวก	\bar{X}	๒๓.๔๓	๒๒.๘๓	๒๓.๑๗	๒๓.๗๗	๒๒.๒๗	๑๓.๕๕***	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
	ลบ	\bar{X}	๓.๘๘	๔.๕๘	๔.๓๒	๓.๘๐	๔.๗๗	๑๔.๒๖***	๔ ๑ ๓ ๒ ๕
การปรุงแต่งร่างกาย	บวก	\bar{X}	๑๖.๓๒	๑๖.๐๓	๑๖.๑๕	๑๖.๒๔	๑๕.๘๖	< ๑	
	ลบ	\bar{X}	๖.๕๗	๗.๑๕	๖.๘๓	๖.๘๔	๗.๐๕	๒.๕๖	-
การปรับปรุงตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๓.๗๘	๒๓.๐๘	๒๓.๓๒	๒๔.๐๖	๒๒.๕๕	๑๗.๖๕***	๕ ๒ ๓ ๑ ๔
	ลบ	\bar{X}	๓.๗๘	๔.๓๔	๔.๓๑	๓.๖๕	๔.๗๘	๒๕.๘๓***	๔ ๑ ๓ ๒ ๕
		SD.	๑.๙๐	๓.๓๕	๓.๑๓	๓.๕๒	๓.๓๖		
		SD.	๕.๘๒	๕.๘๘	๖.๐๘	๖.๕๗	๖.๑๕		
		SD.	๓.๑๓	๓.๘๕	๓.๔๘	๒.๘๘	๔.๕๖		
		SD.	๑.๘๒	๒.๗๑	๒.๓๒	๑.๘๘	๒.๗๔		
		SD.	๓.๒๓	๓.๓๘	๓.๑๒	๓.๖๐	๓.๒๘		
		SD.	๑.๗๒	๒.๓๘	๒.๓๖	๑.๖๒	๒.๖๘		

*P < .๐๕ ***P < .๐๐๑

- ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๑๔ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจะเห็นว่า พฤติกรรมต่อตนเองของผู้คนที่กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในภูมิภาคต่างกันมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและ ปฏิริยาจริยธรรมทางลบไม่แตกต่างกันมี ๓ พฤติกรรมคือ การไม่ควบคุมอารมณ์ การให้คุณค่า ตนเอง และการปรุงแต่งร่างกาย

พฤติกรรมต่อตนเองของผู้คนที่กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในภูมิภาคต่างกันมีปฏิริยาจริยธรรมทาง บวกและ/หรือมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบแตกต่างกัน ($P < .05$ หรือน้อยกว่า) มี ๑๗ พฤติกรรม คือ การระงับความอยาก ความรู้ตัวไม่ประมาท ความมีวินัยในตนเอง ความขยันหมั่นเพียร ความพอใจในตนเอง การตั้งมาตรฐานตนเอง การลุ่มหลงอบายมุข การสำรวจตนเอง ความ ภาคภูมิใจในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกผิด ความละเอียดใจ การให้รางวัล ตนเอง การปลอบใจตนเอง การลงโทษตนเอง การรักษาสุขภาพและการปรับปรุงตนเอง

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีปฏิริยาจริยธรรมแตกต่างกันจะเห็นว่า โดย ส่วนใหญ่คนที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกน้อยกว่าและมีปฏิริยา จริยธรรมทางลบมากกว่าบุคคลอื่น คนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและภาคใต้มีปฏิริยาจริยธรรมไม่ แตกต่างกันในเรื่องทุกพฤติกรรม โดยมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกมากกว่าและมีปฏิริยาจริยธรรม ทางลบน้อยกว่าบุคคลที่อยู่ในภูมิภาคอื่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๕. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร "สภาพความเป็นเมือง" ซึ่งจำแนกเป็น กรุงเทพมหานครเขตใน (๑) กรุงเทพมหานครเขตนอก(๒) อำเภอเมือง (๓) และอำเภอชนบท(๔) ดังปรากฏในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ มีขั้วเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการวิจัยธรรมต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "สภาพความเป็นเมือง"

พฤติกรรมต่อตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	๑ กทม. น=๒๘๓	๒ ในทม.นอก น=๒๘๗	๓ อ.เมือง น=๑๑๖	๔ อ.ชนบท น=๑๑๓	F	Scheffe
การระงับความอยาก	บวก	\bar{X}	๒๒.๔๖	๒๑.๑๘	๒๒.๑๗	๒๐.๓๗	*** ๑๑.๕๓	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
		SD.	๔.๕๘	๕.๓๘	๕.๔๒	๖.๑๑		
การไม่ควบคุมอารมณ์	ลบ	\bar{X}	๔.๓๔	๔.๘๑	๕.๒๕	๕.๕๘	*** ๑๓.๒๒	<u>๑ ๒ ๓ ๔</u>
		SD.	๒.๕๒	๒.๘๕	๓.๑๑	๓.๓๗		
ความรู้ตัวไม่ประมาท	บวก	\bar{X}	๑๕.๘๕	๑๖.๕๘	๑๕.๖๕	๑๕.๘๓	๑.๖๒	-
		SD.	๖.๕๑	๖.๕๘	๖.๖๓	๖.๖๗		
ความวิწყในตนเอง	ลบ	\bar{X}	๗.๑๘	๖.๘๓	๗.๔๑	๗.๒๘	๑.๖๑	-
		SD.	๓.๔๘	๓.๔๕	๓.๕๑	๓.๕๘		
ความรู้ตัวไม่ประมาท	บวก	\bar{X}	๒๓.๘๐	๒๔.๐๒	๒๓.๕๖	๒๓.๔๓	๒.๖๗	-
		SD.	๒.๘๑	๒.๓๖	๒.๔๑	๓.๓๐		
ความวิწყในตนเอง	ลบ	\bar{X}	๓.๗๗	๓.๖๒	๔.๑๘	๔.๑๘	** ๗.๕๘	<u>๒ ๑ ๓ ๔</u>
		SD.	๒.๐๗	๑.๗๐	๒.๓๗	๒.๓๕		
ความรู้ตัวไม่ประมาท	บวก	\bar{X}	๒๔.๐๕	๒๓.๗๒	๒๓.๕๘	๒๓.๓๘	๓.๖๘	-
		SD.	๒.๖๗	๒.๖๑	๓.๒๓	๓.๒๒		
ความวิწყในตนเอง	ลบ	\bar{X}	๓.๘๒	๓.๗๓	๔.๑๓	๔.๓๘	** ๘.๘๒	<u>๒ ๑ ๓ ๔</u>
		SD.	๒.๐๕	๑.๖๔	๒.๒๔	๒.๔๘		

- **P < .๐๑ ***P < .๐๐๑
- ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้วเนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๕ มีขัณมีเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี เชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการ จริยธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "สภาพความเป็นเมือง"

พฤติกรรมต่อตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	๑ กทม.ใน $n=๒๘๓$	๒ กทม.นอกอ.เมือง $n=๒๘๗$	๓ อ.ชนบท $n=๑๑๖$	๔ อ.ชนบท $n=๑๑๓$	ก F	ข Scheffe
ความขยันหมั่นเพียร	บวก	\bar{X}	๒๔.๒๒	๒๔.๓๖	๒๔.๐๐	๒๓.๘๑	๔.๑๓*	๔ ๓ ๑ ๒
		SD.	๒.๘๐	๑.๖๑	๒.๘๑	๒.๘๑		
	ลบ	\bar{X}	๓.๕๗	๓.๕๓	๓.๘๓	๓.๘๖	๔.๘๖*	๒ ๑ ๓ ๔
		SD.	๑.๗๓	๑.๔๐	๒.๕๑	๒.๐๘		
ความพอใจในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๐๖	๒๒.๐๗	๒๑.๕๒	๒๑.๕๘	๑.๑๙	-
		SD.	๔.๗๐	๔.๓๖	๔.๖๖	๔.๘๘		
	ลบ	\bar{X}	๔.๕๗	๔.๓๔	๔.๘๔	๔.๘๕	๕.๐๕*	๒ ๑ ๔ ๓
		SD.	๒.๔๒	๔.๒๓	๒.๖๘	๒.๖๘		
การตั้งมาตรฐานตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๒.๕๑	๒๑.๘๘	๒๑.๘๗	๒๑.๖๐	๓.๘๙*	๔ ๓ ๒ ๑
		SD.	๓.๘๒	๔.๓๐	๔.๐๐	๔.๖๒		
	ลบ	\bar{X}	๔.๓๔	๔.๕๒	๔.๗๑	๔.๘๘	๔.๓๐*	๑ ๒ ๓ ๔
		SD.	๒.๒๘	๒.๔๐	๒.๔๘	๒.๖๘		
การลุ่มหลงอบายมุข	บวก	\bar{X}	๗.๖๐	๖.๘๗	๗.๓๘	๗.๒๔	๑.๔๐	-
		SD.	๔.๕๐	๓.๓๘	๔.๑๖	๔.๐๘		
	ลบ	\bar{X}	๑๑.๕๐	๑๑.๕๔	๑๑.๓๓	๑๑.๖๕	๑.๔๕	-
		SD.	๓.๔๘	๓.๕๘	๓.๖๘	๓.๖๐		

* $P < .๐๑$

- ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้วเนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๕ มัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี เชฟเฟอของคะแนนปฏิกิริยา จริยธรรมต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "สภาพความเป็นเมือง" (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ปฏิกิริยา	ค่าสถิติ	๑	๒	๓	๔	ก F	ข Scheffe
			กทม. ใน n=๒๘๓	กทม. นอกอ. เมือง n=๒๙๗	อ.ชนบท n=๑๑๑๖	อ.ชนบท n=๑๑๓๘		
การสำรวจตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๖๕	๒๒.๒๘	๒๑.๙๔	๒๑.๙๕	๑.๑๗	-
		SD.	๔.๓๓	๓.๕๓	๔.๐๐	๔.๐๘		
	ลบ	\bar{X}	๔.๕๙	๔.๓๖	๔.๗๘	๔.๘๓	๓.๒๔	-
		SD.	๒.๕๓	๒.๐๗	๒.๕๐	๒.๕๙		
การให้คุณค่าตนเอง	บวก	\bar{X}	๑๖.๕๕	๑๖.๘๗	๑๖.๘๔	๑๖.๖๗	< ๑	-
		SD.	๖.๑๒	๖.๑๑	๕.๙๒	๖.๒๕		
	ลบ	\bar{X}	๖.๗๖	๖.๖๐	๖.๘๙	๖.๘๖	< ๑	-
		SD.	๓.๓๔	๓.๓๔	๓.๒๗	๓.๔๖		
ความภาคภูมิใจในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๒.๗๘	๒๓.๔๒	๒๒.๗๖	๒๒.๘๔	๒.๗๖	-
		SD.	๓.๖๓	๒.๖๒	๓.๗๗	๓.๕๓		
	ลบ	\bar{X}	๔.๑๙	๓.๙๓	๔.๔๘	๔.๕๓	* ๖.๒๓	๒ ๑ ๓ ๔
		SD.	๒.๒๓	๑.๙๘	๒.๓๖	๒.๔๐		
ความเชื่อมั่นในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๒.๑๖	๒๒.๗๙	๒๒.๐๙	๒๑.๖๕	* ๖.๒๑	๔ ๓ ๑ ๒
		SD.	๔.๕๐	๓.๔๖	๔.๑๖	๔.๕๙		
	ลบ	\bar{X}	๔.๒๘	๔.๑๙	๔.๗๖	๔.๘๙	** ๘.๙๘	๒ ๑ ๓ ๔
		SD.	๒.๓๔	๑.๙๘	๒.๖๓	๒.๖๓		

*P < .๐๕ **P < .๐๑

ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน

ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๕ มีขัณมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นจำแนกตามตัวแปร "สภาพความเป็นเมือง" (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	๑	๒	๓	๔	ก	ข
			กทม.ใน n=๒๘๓	กทม.นอก n=๒๘๗	อ.เมือง n=๑๑๑๖	อ.ชนบท n=๑๑๓๘	F	Scheffe
ความรู้สึกลึกซึ้ง	บวก	\bar{X}	๒๐.๘๕	๒๐.๑๐	๒๐.๒๓	๑๙.๕๔	๕.๕๐*	๔ ๒ ๓ ๑
		SD.	๕.๙๑	๖.๑๗	๕.๙๙	๖.๕๐		
	ลบ	\bar{X}	๕.๐๕	๕.๒๒	๕.๔๕	๕.๗๔	๕.๖๗*	๑ ๒ ๓ ๔
		SD.	๓.๒๐	๓.๐๒	๓.๑๕	๓.๕๒		
ความละเอียดใจ	บวก	\bar{X}	๒๒.๙๐	๒๒.๐๘	๒๒.๑๙	๒๑.๕๑	๗.๕๗**	๔ ๒ ๓ ๑
		SD.	๔.๕๗	๕.๕๔	๕.๐๙	๕.๗๖		
	ลบ	\bar{X}	๔.๓๓	๔.๔๗	๔.๗๒	๔.๘๙	๓.๗๘	-
		SD.	๒.๖๖	๒.๗๗	๒.๘๘	๓.๐๖		
การให้รางวัลตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๐.๘๑	๒๑.๕๕	๒๐.๕๑	๒๐.๙๑	๔.๒๕	๓ ๑ ๔ ๒
		SD.	๔.๕๖	๕.๑๗	๕.๕๐	๕.๕๗		
	ลบ	\bar{X}	๔.๕๙	๔.๗๖	๕.๒๑	๕.๑๙	๗.๑๗**	๑ ๒ ๔ ๓
		SD.	๒.๓๒	๒.๕๓	๒.๗๒	๒.๘๓		
การปลอบใจตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๐.๗๙	๒๐.๔๗	๒๐.๓๗	๒๐.๐๕	๑.๙๓	-
		SD.	๔.๖๐	๕.๕๓	๕.๘๖	๕.๕๕		
	ลบ	\bar{X}	๔.๗๖	๔.๙๕	๕.๕๐	๕.๖๓	๕.๒๐**	๑ ๒ ๓ ๔
		SD.	๒.๖๔	๒.๗๙	๒.๘๕	๓.๑๓		

*P < .๐๕ **P < .๐๑

- ก. \bar{F} หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้วเนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๑๕ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมต่อตนเองของผู้คนที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งอยู่ในท้องถิ่นที่มีสภาพความเป็นเมืองต่างกันมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและปฏิริยาจริยธรรมทางลบไม่แตกต่างกันมี ๕ พฤติกรรม คือ การไม่ควบคุมอารมณ์ การลุ่มหลงอบายมุข การสำรวจตนเอง การให้คุณค่าตนเอง และการปรุงแต่งร่างกาย

พฤติกรรมต่อตนเองของผู้คนที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งอยู่ในท้องถิ่นที่มีสภาพความเป็นเมืองต่างกัน มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวก และ/หรือ มีปฏิริยาจริยธรรมทางลบแตกต่างกัน ($P < .0๕$ หรือน้อยกว่า) มี ๑๕ พฤติกรรมคือ การระงับความอยาก ความรู้ตัวไม่ประมาท ความมีวินัยในตนเอง ความขยันหมั่นเพียร ความพอใจในตนเอง การตั้งมาตรฐานตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกผิด ความละเอียดใจ การให้รางวัลตนเอง การปลอบใจตนเอง การลงโทษตนเอง การรักษาสุขภาพและการปรับปรุงตนเอง

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีปฏิริยาจริยธรรมแตกต่างกันจะเห็นได้ว่า โดยส่วนใหญ่คนที่อยู่ในอำเภอชนบทมีปฏิริยาจริยธรรมมากกว่าและมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบมากกว่าบุคคลอื่น คนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (เขตในและเขตนอก) มีปฏิริยาจริยธรรมไม่แตกต่างกันในเกือบทุกพฤติกรรมและโดยส่วนใหญ่ มีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกมากกว่าและมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบน้อยกว่าบุคคลอื่น

นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่ามีหลายพฤติกรรมคนที่อยู่ในอำเภอเมืองมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและ/หรือทางลบไม่แตกต่างจากคนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครทั้งเขตในหรือเขตนอกและในขณะเดียวกันก็ไม่แตกต่างจากคนที่อยู่ในอำเภอชนบทด้วย ดังจะเห็นได้จากพฤติกรรม ความขยันหมั่นเพียร การตั้งมาตรฐานตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกผิด การปรับปรุงตนเอง

๖. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร "อาชีพหลักของครอบครัว" ซึ่งจำแนกเป็นอาชีพรับราชการ(๑) อาชีพใช้แรงงาน(๒) อาชีพลูกจ้างเอกชน(๓) และอาชีพธุรกิจการค้า(๔) ดังปรากฏในตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๖ มีขณิก เลขคณิต (X) ส่วน เบียง เบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี เชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการวิจัย-ธรรมต่อพฤติกรรมของตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "อาชีพหลักของครอบครัว"

พฤติกรรมต่อตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	รับราชการ n=๑๐๓๘	ใช้แรงงาน n=๑๙๘	ธุรกิจ n=๗๓๓	ลูกจ้าง n=๗๒๖	F	χ ² Scheffe
การระงับความอยาก	บวก	X	๒๑.๔๘	๒๐.๒๘	๒๑.๐๑	๒๐.๔๓	<u>๖.๘๒</u> **	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
		SD.	๕.๖๖	๖.๑๓	๕.๖๖	๖.๐๘		
	ลบ	X	๔.๐๘	๔.๐๘	๔.๒๔	๔.๐๘	<u>๖.๐๘</u> *	<u>๑ ๔ ๓ ๒</u>
		SD.	๒.๙๕	๓.๔๕	๓.๑๖	๒.๙๓		
การไม่ควบคุมอารมณ์	บวก	X	๑๕.๕๘	๑๕.๘๖	๑๕.๙๘	๑๖.๓๕	๑.๐๓	-
		SD.	๖.๕๔	๖.๗๖	๖.๖๗	๖.๕๘		
	ลบ	X	๗.๓๕	๗.๓๘	๗.๒๘	๖.๘๓	๑.๓๗	-
		SD.	๓.๔๑	๓.๖๗	๓.๕๘	๓.๔๒		
ความรู้ตัวไม่ประมาท	บวก	X	๒๓.๗๐	๒๓.๓๘	๒๓.๖๘	๒๓.๘๕	๑.๘๒	-
		SD.	๓.๐๗	๓.๕๘	๓.๑๗	๒.๗๐		
	ลบ	X	๔.๐๓	๔.๓๔	๓.๙๘	๔.๐๓	๓.๕๗	-
		SD.	๒.๒๓	๒.๔๗	๒.๒๑	๒.๐๒		
ความมีวินัยในตนเอง	บวก	X	๒๓.๖๔	๒๓.๓๒	๒๓.๖๗	๒๓.๗๒	๒.๑๔	-
		SD.	๓.๐๑	๓.๓๔	๓.๐๗	๓.๖๑		
	ลบ	X	๔.๐๘	๔.๔๗	๔.๐๖	๔.๐๕	<u>๕.๕๘</u> *	<u>๔ ๓ ๑ ๒</u>
		SD.	๒.๑๑	๒.๕๗	๒.๒๘	๑.๙๓		

*P < .๐๕ **P < .๐๑

ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
 ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๖ มีขนิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง
 เดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี เชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการจริย-
 ธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร "อาชีพหลักของครอบครัว" (ต่อ)

พฤติกรรมต่อ ตนเอง	ปฏิ กริยา	ค่า สถิติ	รับ ราชการ n=๑๐๓	ใช้ แรงงาน n=๑๙๘	ต ธุรกิจ n=๗๓๓	๔ ลูกจ้าง n=๗๒๖	ก F	ข Scheffe
ความขยันหมั่น- เพียร	บวก	\bar{X}	๒๔.๑๐	๒๓.๗๓	๒๔.๐๔	๒๔.๐๘	๒.๘๘	-
		SD.	๒.๔๗	๓.๐๗	๒.๗๒	๒.๒๗		
	ลบ	\bar{X}	๓.๘๒	๔.๐๗	๓.๗๗	๓.๗๘	๓.๒๒	-
		SD.	๒.๐๒	๒.๒๒	๑.๙๒	๑.๖๔		
ความพอใจในตน ตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๑.๗๕	๒๑.๕๑	๒๑.๕๓	๒๑.๒๘	< ๑	-
		SD.	๔.๕๒	๔.๕๒	๔.๖๔	๔.๗๗		
	ลบ	\bar{X}	๔.๗๗	๔.๘๐	๔.๘๐	๔.๗๘	< ๑	-
		SD.	๒.๕๙	๒.๖๙	๒.๖๔	๒.๕๓		
การตั้งมาตรฐาน ตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๒.๓๙	๒๑.๕๒	๒๑.๕๓	๒๑.๖๖	** ๘.๔๗	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
		SD.	๓.๗๒	๔.๖๙	๔.๖๓	๓.๙๑		
	ลบ	\bar{X}	๔.๖๐	๔.๙๓	๔.๗๓	๔.๖๙	๒.๓๑	-
		SD.	๒.๔๓	๒.๗๔	๒.๖๒	๒.๒๕		
การจุ่มหลง อบายมุข	บวก	\bar{X}	๗.๕๑	๗.๑๙	๗.๑๒	๗.๕๕	๑.๗๙	-
		SD.	๔.๑๑	๔.๑๖	๔.๐๑	๓.๙๕		
	ลบ	\bar{X}	๑๑.๒๓	๑๑.๖๑	๑๑.๗๔	๑๑.๔๓	* ๓.๑๖	<u>๑ ๔ ๒ ๓</u>
		SD.	๓.๖๕	๓.๖๗	๓.๕๖	๓.๕๔		

*P < .๐๕ **P < .๐๑

ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความ
 เป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน

ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือ เส้นตรง เดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๖ มีขดิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นจำแนกตามตัวแปร "อาชีพหลักของครอบครัว" (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	รับราชการ n=๑๐๓๘	ใช้แรงงาน n=๑๕๘	ธุรกิจ n=๗๓๓	ลูกจ้าง n=๗๒๖	F	ช Scheffe
การสำรวจตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๒.๑๔	๒๑.๘๘	๒๑.๘๕	๒๑.๕๓	๑.๗๔	-
		SD	๓.๘๐	๔.๐๙	๔.๑๑	๔.๑๑		
	ลบ	\bar{X}	๔.๖๙	๔.๙๑	๔.๖๙	๔.๕๓	๑.๗๘	-
		SD	๒.๔๔	๒.๖๒	๒.๔๔	๒.๒๖		
การให้คุณค่าตนเอง	บวก	\bar{X}	๑๗.๐๘	๑๖.๕๐	๑๖.๕๓	๑๖.๓๕	๒.๐๔	-
		SD	๕.๗๙	๖.๒๖	๖.๒๑	๖.๓๔		
	ลบ	\bar{X}	๖.๖๘	๖.๙๒	๖.๙๒	๖.๙๙	๑.๑๙	-
		SD	๓.๑๗	๓.๔๓	๓.๔๔	๓.๖๖		
ความภาคภูมิใจในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๒.๗๘	๒๒.๘๖	๒๒.๘๘	๒๒.๙๖	< ๑	-
		SD	๓.๔๕	๓.๖๑	๓.๗๔	๓.๐๗		
	ลบ	\bar{X}	๔.๕๑	๔.๖๓	๔.๓๗	๔.๑๔	๒.๕๕	-
		SD	๒.๒๗	๒.๕๘	๒.๒๘	๒.๐๘		
ความเชื่อมั่นในตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๒.๓๐	๒๑.๖๓	๒๑.๙๑	๒๑.๘๙	๓.๖๗	-
		SD	๓.๘๙	๔.๕๔	๔.๕๑	๔.๕๔		
	ลบ	\bar{X}	๔.๖๐	๔.๙๒	๔.๖๙	๔.๕๔	๓.๐๖	-
		SD	๒.๔๑	๒.๖๙	๒.๕๘	๒.๓๗		

ตารางที่ ๑๖ มีขลิมเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการวิจัย-ธรรมต่อพฤติกรรมตนเองของผู้อื่น จำแนกตามตัวแปร"อาชีพหลักของครอบครัว"(ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ปฏิบัติการ	ค่าสถิติ	รับราชการ n=๑๐๓๘	ใช้แรงงาน n=๑๙๘	ธุรกิจ n=๗๓๓	ลูกจ้าง n=๗๒๖	F	ช Scheffe
ความรู้สึกลึกผิด	บวก	\bar{X}	๒๐.๖๔	๑๙.๒๖	๑๙.๘๔	๑๙.๓๘	** ๔.๐๑	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
		SD.	๕.๗๔	๖.๕๒	๖.๓๔	๖.๕๗		
	ลบ	\bar{X}	๕.๒๘	๕.๘๐	๕.๕๒	๕.๕๖	๓.๖๓	-
		SD.	๓.๐๓	๓.๕๓	๓.๓๒	๓.๒๓		
ความละเอียดใจ	บวก	\bar{X}	๒๒.๕๑	๒๑.๒๕	๒๑.๗๘	๒๑.๖๒	** ๘.๑๖	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
		SD.	๕.๖๕	๕.๙๗	๕.๗๒	๕.๕๗		
	ลบ	\bar{X}	๕.๕๘	๕.๙๖	๕.๗๖	๕.๗๓	๒.๕๔	-
		SD.	๒.๗๔	๓.๑๗	๒.๙๖	๒.๙๗		
การให้รางวัล	บวก	\bar{X}	๒๐.๗๔	๒๐.๘๐	๒๐.๙๑	๒๐.๖๑	< ๑	-
		SD.	๕.๓๘	๕.๖๕	๕.๕๐	๕.๕๐		
	ลบ	\bar{X}	๕.๐๘	๕.๓๔	๕.๘๖	๕.๙๕	* ๕.๐๔	<u>๓ ๔ ๑ ๒</u>
		SD.	๒.๖๔	๒.๙๘	๒.๕๔	๒.๗๓		
การปลดอบใจตนเอง	บวก	\bar{X}	๒๐.๕๘	๒๐.๐๑	๒๐.๒๑	๒๐.๕๖	๑.๒๙	-
		SD.	๕.๖๐	๕.๖๕	๕.๓๒	๕.๒๒		
	ลบ	\bar{X}	๕.๓๔	๕.๗๓	๕.๒๕	๕.๑๑	* ๕.๓๗	<u>๔ ๓ ๑ ๒</u>
		SD.	๒.๗๔	๓.๒๘	๒.๘๘	๒.๙๓		

*P < .๐๕ **P < .๐๑

- ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้วเนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ชาติความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๖ มีขั้วมีเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟอของคะแนนปฏิบัติการวิจัย-ธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นจำแนกตามตัวแปร "อาชีพหลักของครอบครัว" (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ปฏิบัติการวิจัย	ค่าสถิติ	๑	๒	๓	๔	ก	ข
			รับราชการ n=๑๐๓๘	ใช้แรงงาน n=๑๙๘	ธุรกิจ n=๗๓๓	ลูกจ้าง n=๗๒๖		
การลงโทษตนเอง	บวก	X	๑๘.๔๘	๑๗.๕๕	๑๘.๕๑	๑๘.๒๙	** ๕.๒๕	<u>๒ ๔ ๑ ๓</u>
		SD	๕.๘๘	๖.๕๕	๖.๑๑	๖.๑๙		
	ลบ	X	๕.๙๗	๖.๖๕	๕.๙๘	๕.๘๕	** ๗.๘๕	<u>๔ ๑ ๓ ๒</u>
		SD	๓.๐๘	๓.๕๘	๓.๓๐	๓.๐๙		
การรักษาสุขภาพ	บวก	X	๒๓.๒๕	๒๓.๐๒	๒๓.๑๕	๒๒.๙๙	< .๑	-
		SD	๓.๕๐	๓.๗๑	๓.๗๕	๓.๗๑		
	ลบ	X	๕.๒๕	๕.๕๕	๕.๒๖	๕.๒๗	๑.๒๒	-
		SD	๒.๓๒	๒.๕๘	๒.๓๒	๒.๓๙		
การปรุงแต่งร่างกาย	บวก	X	๑๖.๖๘	๑๕.๖๓	๑๕.๘๕	๑๖.๐๑	* ๕.๓๑	<u>๒ ๓ ๔ ๑</u>
		SD	๕.๖๑	๖.๑๒	๕.๙๗	๖.๒๑		
	ลบ	X	๖.๖๓	๗.๒๑	๗.๐๐	๖.๘๒	* ๕.๗๕	<u>๑ ๔ ๓ ๒</u>
		SD	๓.๑๔	๓.๕๑	๓.๓๔	๓.๔๙		
การปรับปรุงตนเอง	บวก	X	๒๓.๕๒	๒๓.๑๐	๒๓.๕๗	๒๓.๒๗	๒.๕๔	-
		SD	๓.๑๖	๓.๕๘	๓.๓๗	๓.๒๖		
	ลบ	X	๕.๐๕	๕.๕๒	๕.๑๐	๕.๘๙	* ๕.๓๕	<u>๔ ๑ ๓ ๒</u>
		SD	๒.๑๑	๒.๕๒	๒.๒๑	๑.๗๕		

*P < .๐๕ **P < .๐๑

ก. F หมายถึง F ที่ปรับระดับนัยสำคัญแล้ว เนื่องจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน

ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือ เส้นตรง เดียวกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๑๖ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นในกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีอาชีพหลักของครอบครัวต่างกันมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและปฏิริยาจริยธรรมทางลบไม่แตกต่างกันมี ๔ พฤติกรรมคือ การไม่ควบคุมอารมณ์ ความรู้ตัวไม่ประมาท ความขยันหมั่นเพียร ความพอใจในตนเอง การสำรวจตนเอง การให้คุณค่าตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง และการรักษาสุขภาพ

พฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นในกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีอาชีพหลักของครอบครัวต่างกันมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกและ/หรือปฏิริยาจริยธรรมทางลบแตกต่างกัน ($P < .05$ หรือน้อยกว่า) มี ๑๑ พฤติกรรมคือ การระงับความอยาก ความมีวินัยในตนเอง การตั้งมาตรฐานตนเอง การลุ่มหลงอบายมุขความรู้สึกผิด ความละเอียดใจ การให้รางวัลตนเอง การปลอบใจตนเอง การลงโทษตนเอง การปรุงแต่งร่างกายและการปรับปรุงตนเอง

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีปฏิริยาจริยธรรมแตกต่างกันจะเห็นได้ว่า โดยส่วนใหญ่คนที่อยู่ในครอบครัวที่มีอาชีพใช้แรงงานมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกน้อยกว่าและมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบมากกว่าบุคคลอื่น คนที่อยู่ในครอบครัวที่มีอาชีพรับราชการมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกมากกว่าและมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบน้อยกว่าบุคคลอื่น

ในพฤติกรรมการลุ่มหลงอบายมุข คนที่อยู่ในครอบครัวที่มีอาชีพหลักต่างกันมีปฏิริยาจริยธรรมทางบวกไม่แตกต่างกัน แต่มีปฏิริยาจริยธรรมทางลบแตกต่างกัน โดยคนที่อยู่ในครอบครัวที่มีอาชีพรับราชการมีปฏิริยาจริยธรรมทางลบน้อยกว่าคนที่อยู่ในครอบครัวที่มีอาชีพธุรกิจการค้า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. ผลสรุปการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมทางบวก และทางลบต่อพฤติกรรมตนเองของผู้อื่นจำแนกตามตัวแปรอิสระดัง เสนอในตารางที่ ๑๗ ตารางที่ ๑๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนปฏิบัติการจริยธรรมทางบวกและ ปฏิบัติการจริยธรรมทางลบจำแนกตามตัวแปร

ตัวแปร	เพศ		ศาสนา		สถานภาพ		ภูมิภาค		สภาพความเป็นเมือง		อาชีพ		รวม
	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	
การระงับความอยาก	*	*			*	*	*	*	*	*	*	*	๑๐
การไม่ควบคุมอารมณ์	*				*								๒
ความรู้ตัวไม่ประมาท	*						*	*		*			๔
ความมีวินัยในตนเอง							*	*		*	*		๔
ความขยันหมั่นเพียร							*	*	*	*			๔
ความพอใจในตนเอง							*	*		*			๓
การตั้งมาตรฐานตนเอง					*	*	*	*	*	*	*		๕
การลุ่มหลงอบายมุข	*				*	*	*	*			*		๖
การสำรวจตนเอง					*		*	*					๓
การให้คุณค่าตนเอง	*				*	*							๓
ความภาคภูมิใจในตนเอง					*		*	*		*			๔
ความเชื่อมั่นในตนเอง							*	*	*	*			๔
ความรู้สึกลึกซึ้ง	*	*			*	*	*	*	*	*	*	*	๕
ความละเอียดใจ	*				*	*	*	*	*		*		๕
การให้รางวัลตนเอง			*	*	*		*	*	*	*	*		๖
การปลดปล่อยตนเอง					*	*	*	*	*	*	*		๖
การลงโทษตนเอง	*				*	*	*	*	*	*	*	*	๖
การรักษาสุขภาพ							*	*		*			๓
การปรุงแต่งร่างกาย	*	*			*	*				*	*		๖
การปรับปรุงตนเอง							*	*	*	*	*		๕
รวม	๕	๓	๑	๑	๑๓	๕	๑๖	๑๗	๕	๑๔	๖	๕	๑๐๖
	๑๒		๒		๒๒		๓๓		๒๓		๑๔		

*. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .๐๕$ หรือน้อยกว่า)

จากตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรภูมิภาคมีผลต่อปฏิกิริยาจริยธรรมต่อพฤติกรรม
ต่อตนเองของผู้อื่นมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรสภาพความเป็นเมืองและสถานภาพตามลำดับ

ตัวแปรเพศและอาชีพมีผลต่อปฏิกิริยาจริยธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นค่อนข้าง
น้อย และตัวแปรที่แทบจะไม่มีผลต่อปฏิกิริยาจริยธรรมต่อพฤติกรรมต่อตนเองของผู้อื่นคือ ตัวแปร
ศาสนา ซึ่งมีผลเพียงพฤติกรรมการให้รางวัลตนเองเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย